

1.
2.
3.
4.
5.
6.
7.
8.
9.
io
ii
ix

Q. D. B. V. 2
DISSERTATIO MEDICA INAUGURALIS
DE
EXPLORATA KERMES
MINERALIS

SIVE
PULVERIS CARTHUSIANORUM
IN MEDENDO EFFICACIA

QVAM
GRATIOSÆ FACVLTATIS
MEDICÆ
CONSENSU

PRO LICENTIA
SUMMOS IN MEDICINA HONORES
ET PRIVILEGIA DOCTORALIA
RITE CONSEQUENDI

SOLENNI MEDICORUM CENSURÆ SUBJICIT
FRANCISCUS XAVERIUS
MILLARS

BRUNTRUTANUS-RAURACUS.
AD DIEM XVIII. FEBRUARII A. O. R. MDCCLII.

H. L. Q. S.

ARGENTORATI
Typis HÆREDUM PAUSCHINGERIANORUM.

DISSENTATIO MEDICA DE
DE
EXPOSITIO KERMES
MINERALIS
PULVERIS CARBONIS ANONUM
IN STUDIO MEDICAE
MDLXX
GRATIA FACULTATIS
MEDICAE
CONSILII
PRO LICENTIA
SUMMUS IN MEDICINA
ET PHARMACEUTICA
HABITUS CONSPICUUS
SCIENTIA MEDICINA
FRANCISCUS XAVIERUS
MILLARS
BRUNNENSIUM
AD DIEM XXIII FEBRUARII A. O. R. MDLXX
P. 123
TYPIS HARRIDUM PASCHEWITZ

ILLUSTRISSIMO
AC
CELSISSIMO
DOMINO DOMINO
JOSEPHO
WILHELMO
RINCK
A BALDENSTEIN
EPISCOPO
BASILEENSI
SACRI ROMANI IMPERII
PRINCIPI
&c. &c. &c.

WILHELMO
RINCK
A BALDEWITZ

Ullo luculentiori documen-
to Beneficentissimum Nu-
men pro mortalium salute
vigilare patescit, quam si tali-
bus principibus purpuram in
terris distribuit, qui, quemad-
modum in eminentiori præ reliquis homini-
bus

bus collocati sunt loco, ita altioribus etiam
omnibusque virtutum radiis undique coru-
scant. Hocce jubare diadematos imperantes
quis subjectorum tanquam pretiosissimum donum
a Deo datum venerari, tanquam ad imitandum
propositum exemplar admirari, tanquam funda-
tissimum patriæ columen amplecti unquam desi-
net. Et quid aliud subditis Tuis, **CELISSIME**
PRINCEPS, per providam Dei Optimi Maximi
curam concessum est, quam ut Te suspicientes,
insignia hæc publicæ ac privatæ felicitatis præ-
sidia in Te adunari, impensissime gloriari pos-
sint. Emicant ex sacratissimo Tuo animo tot ful-
gida virtutum lumina, ut veluti a blandissimo
sole, univèrsus Tuus populus lætissime & perpe-
tuo ab illis foveatur & reficiatur. Prædicent hic
REVERENDISSIME PRÆSUL eloquentissimi
oratores facundissimis linguis summas Tuas
laudes, & ô si satis ac pro meritis illas prædi-
cent. Religionem ante omnia & pietatem Tu-
am, qua gregi Tuo ardentissimo exemplo prælu-
ces,

ces, dignissimis verbis extollant; gratiam & benignitatem, qua miseros & afflictos solaris, maximis encomiis celebrent; sapientiam & prudentiam, qua regiminis habenas moderaris, meritissimis elogiis afficiant; justitiam & clementiam, quam in legibus administrandis dispensas, summis laudibus prosequantur; munificentiam & liberalitatem, qua bene merentes cumulas, condignis titulis condecorent; curam & auxilium, qua patriam tueris, altissimis vocibus evehant; amorem & vigilantiam, qua ubertati civium prospicis, insignibus nominibus ornent; imo patrocinium & asylum, quod scientiis ac artibus earumque cultoribus largiris, amplissimis praconiis illustrent. Dum vero immensa quæ subditis Tuis sic scæneras emolumenta & cumulatifima benefacta, oratione in quantum fieri potest disertissima, publicæ nostræ felicitatis interpretes pronuntiant; ego omni verborum ornatu ac comitatu destitutus, ex devotissimi & gratissimi animi penetralibus privatam felicitatem,

tatem, humanitatem & benignitatem, qua
CELSITUDINI TUÆ parentem meum
nullo non tempore afficere & beare placuit, elo-
qui & celebrare non desistam. Et, cum in pa-
trem faventissimam Tuam benevolentiam gra-
tiosius effuderis, in filium Tibi deditissimum,
&, per conatus Medicos CELSISSIMO TUO
NOMINI consecratos, venerationis suæ profun-
dissimæ specimen humillime Tibi offerentem,
ex abundantissimo beneficentiæ Tuæ sinu gra-
tiæ rivulos demittere ne dedigneris, supplici-
bus formulis ab ILLUSTRISSIMA TUA
DIGNITATE exorare audeo. Cumque pro Tuâ
incolumitate subditi Tui fidissimi quotidie una-
nimi ore piissima vota Divino Numini nun-
cupent, mea etiam ardentissima iisdem adjungam,
quo Tu, populi amor & deliciae, ac securitatis
nostræ firmisimum fulcrum, ad remotissimam
vitæ humanæ metam nobis doneris, conserve-
ris, omniumque rerum prosperitate complearis.
Sic Te vivente & vigente patriæ salus incon-
cussa

FRANCISCO XAVIERO MULLER

cussa perennabit, sic bonis omnibus solatium
eminens perstabit, sic asylum tutissimum pa-
tebit

REVERENDISSIME
PRÆSUL
AC
PRINCEPS ILLUSTRISSIME
CELSITUDINIS TUÆ

subdito devotissimo & servo humillimo

FRANCISCO XAVERIO MILLARS.

P R Æ F A T I O.

Inter innumera pene medicamenta, quæ, tanquam totidem auxilia, ad debellandos generis humani hostes, morbos nempe, ab ortu Medicinæ usque ad hodiernum diem a Medicis adhibita fuerunt, nullum tot fatis agitatum, tot vicissitudinibus expositum fuit, quam fossile illud nigrantibus spiculis radians Antimonium. Ipsijs artis Medicæ parens HIPPOCRATES solus inter antiquos Medicos *Lib. de int. affect. Sect. 48. & 52.* Tetragono Medicamento, id est juxta interpretationem GALENI in *Hippocrat. Ling. explanatione* Stibio, aut inventis in stibio crustis, pro interno usu & capite purgando utebatur. A reliquis vero veteribus Naturæ antistitijs DIOSCORIDE videlicet de *Mat. Med. L. 5. c. 99.* PLINIO *Nat. Histor. L. 33. c. 34.* GALENO de *Simpl. Med. Fac. L. 9.* pro usu externo solummodo, siccante, adstringente, vulnerario & oculari commendabatur, aut plane non nisi pro medicamentis colorem conciliando, ac, in vita communi, pro fuce faciendo, facie nempe denigranda, aut supercilijs pingendis inter Judæos juxta *2. Reg. IX, 30. Ezech. XXIII, 40. Jerem. IV, 30.* ac Græcos & Romanos secundum GRANDII *Diss. per Epist. de Stibio ejusque usu apud Antiquos in re cosmetica* in *E. N. C. Dec. 2. A. 6. App. p. 108* usque usurpabatur. Et obsolevit etiam cum tempore exterior hic $\frac{1}{2}$ ii usus, nec ad aliud quid nisi ad bruta, sues præcipue, a scabie curandas, easque ut & equos pinguefaciendos amplius inservire solebat. At hominibus tandem rursus placere, & seculo duodecimo a BASILIO VALENTINO interne ad innumeros morbos miris laudibus prædicari, ac curru trium-

A

trium-

triumphali ubique circumvehi $\frac{1}{2}$ coepit, quamvis
 preparatis tantum $\frac{1}{2}$ ialibus hosce honores, nequaquam
 vero stibio crudo, destinaverit, quippe quod tanquam in-
 fidum remedium ab iisdem penitus excludit: vid. Ipsius *Tri-
 umph. Wagen des Antimonii* p. 310. & 338. THEOPHRASTUS
 autem PARACELsus seculo decimo quinto metu omni excusso
 liberius illud tractare ausus est & L. 3. c. 6. *de Vita longa* $\frac{1}{2}$ ii
 crudi usum internum tutum esse monstravit, ipsiusque fa-
 mam longe lateque extendit. Tunc vero classicum cane-
 re, bellum ciere ab Æsculapii filiis, præcipue illis, qui
 sub GALENI signis militabant, coepum est. Multis sti-
 bium tanquam internecinum oppugnantibus, illud vene-
 ni instar damnantibus, & ex pomoeris Medicinæ authori-
 tate variorum senatusconsultorum muniti eijcientibus;
 aliis vero pro aris & focis illius innocentiam tuentibus,
 saluberrimum medicamentum reputantibus, & in exilium
 actum folio magnifice impositum in civitatem Medicam
 postliminio idem revocantibus. Et hisce quidem flucti-
 bus præterlapso præcipue seculo continuo fere jactaba-
 tur stimmi nostrum, ut modo in altum eveheretur, modo
 in orbem detruderetur, nec prius secura quiete & pro-
 merita laude frui ipsi datum fuit, quam, cum, vertente
 præcedente nostroque demum seculo, saniore tunc Chy-
 mia facem præferente, ac ignorantia & metus nebulas
 primum discutiente KUNCKELO *Lab. Chym.* P. 3. c. 32.
 compertum fuerit, & potentissimi veneni & saluberrimi
 medicamenti faciem vicissim induere, sicque protei instar
 mutabile esse posse idem, prouti vel crudum, vel diversis
 modis præparatum in usum trahitur. Quemadmodum
 enim crudi usus in corpore humano plane innoxius, imo
 potius saluberrimus existit; ita si Δ em experitur $\frac{1}{2}$ in vi-
 rus illico mutari, ex virulento tamen hocce statu per
 eundem Δ em & corpora alia naturalia diversa propor-
 tione addita in salubre iterum & tutum pharmacum verti
 poterit. Possemus hæcce, si cunctorum præparatorum
 $\frac{1}{2}$ ialium

‡ ialium numerum & examen inire vellemus, abunde probare. At, cum nec tempus, nec scopus nobis hoc concedat; in præfenti de unius saltem antimoniati medicinali explorata in medendo efficacia, quod Alkermes minerale, sive pulvis Carthusianorum, vocari solet, ut post rite exantlata tentamina & examina doctoralia specimen inaugurale studiorum extet, adjuvante DIVINA GRATIA, ex GRATIOSÆ FACULTATIS MEDICÆ CONSENSU verba facere constituimus. Tu vero, Benevole Lector, si, quos de morbis deportat triumphos Alkermes minerale, recte exposuero, ovare me sine, sin minus apte id fecero, quod quidem vereor, de me triumphare Te finam.

§. I.

ANtimonium est semimetallum candicantis plumbei ut plurimum, quandoque vero rufentis cinnabarini coloris, odorem sulphureum spirans, ponderosum, fragile, ex striis longis, vel latis, splendentibus, in gleba minerali concretum. Quod, dum e ∇ æ visceribus effossum, in ollis propriis ope Δ is in massas pyramidales liquatur, sicque ab impuritatibus liberatur, Antimonium crudum, melius tamen fufum appellares, vocari solet. Er, quoniam Δ e sic fusile ‡ existit, nitidamque faciem præ se fert, & grave est, illud metallicæ familiæ esse, in aprico est, sed, cum nec ductile sit, nec malleo percuri possit, quo minus ad perfecta metalla idem referamus, impedit, hinc inter imperfecta, seu uti vocantur semimetalla, locum ipsi assignare cogimur. E fodinis multorum ∇ æ locorum mineram ‡ ii erui notandum est. Optimum ‡ in Hungaria & Transylvania nascitur, bonum vero etiam Bohemia & Saxonia, Italia itidem & Suecia suppeditat, imo nulli secundum Britannia minor, Pictavia & Avernia in Gallia nobis largitur. Et Celeberrimus

SCHOEFFLINUS in *Alsat. Illustr.* T. 1. p. 13. memorat, quod *minera quoque stibii seu ꝑ ii apud Giromanium, in extremitate Alsatiae, ubi Burgundia contermina est, reperiatur.* Variis vero sub figuris *minera stibii* diversis locis eruta, seu stibium vere crudum aut nativum, oculis sese offerre solet, quæ dein ob striarum squammarumve diversitatem, ob colorem etiam differentem variis ꝑ ii speciebus constituendis ansam dederunt, & a Naturalis Historiæ scriptoribus variis nominibus insignitæ fuerunt, quæ quidem in WALLERII *Mineral.* p. 306. GEOFFROY *Mat. Med.* T. 1. p. 216; LINNÆI *Syst. Nat.* p. 172. evolvi poterunt. Nec ullo ex alio fonte, quam ex facie externa, illa distinctio emanavit, quæ PLINIUS *Hist. Nat.* L. 33. c. 33. stibium *in marem qui horridior, scabriorque, & minus ponderosus, minusque radians & arenosior est, & feminam quæ contra nitet, friabilis, fissurisque non globis debiscens* existit, divisit. Et, colorem quod attinet, præter candicantem plumbeum colorem, quo ordinario ꝑ præditum est, rubrum etiam ꝑ, cujus striæ colore rufo imbutæ sunt, invenire licet. Hoc vero ab ∞∞ afflato colorem suum mutuari, ex eo, quod ∞∞ Ari mixtum semper colorem rubicundum ipsi conciliet, uti in auripigmento & sandaracha realgare illud videre est, palam fit. Non solum vero ∞∞, sed etiam modo ☉, modo ☽, ☿, pyrites, lapides, crystalli, ☿æ ꝑ io adhærere, sicque glebam ipsius mineralem efformare solent. Inde etiam denominatio fossilis nostri juxta quosdam orta esse videtur, quod nempe Antimonium vocetur ab ἀντι & μόρος, quod ipsi adversetur solum & sine aliorum metallorum consortio nasci. Alii vero ab ἀντιμόνιον illud derivare voluerunt, quod in Δe perduret, vel quod corpora firmet & contra morbos defendat. Iterum alii præeunte FALLOPIO *Traët. de Metall. s. Foss.* c. 29. ab arabico vocabulo *Aitruad & Achman vel Achiman unde Chymistæ & Seplastavii deduxere Achmadium & ab hac voce postea Antimonium formarum fuisse credunt, & inde etiam Gallorum Antimoine origi-*

originem suam forsitan traxit. Iphis vero Græcis *σίμμις, σίμμισ, σίμι, a σείβω*, denso, firmo, ob vim adstringentem vocabatur. Πλατύορθαλμος etiam, quoniam affectibus oculorum medebatur, ipsis audiebat. *τυγαμείον* itidem, quoniam mulieribus pro oculis denigrandis inserviebat, *λάβασον, αλάβασρον* etiam, ac *τετράγωνον* HIPPOCRATI nominabatur. Latinis vero Stibium, Stimmi, & postmodum vulgari sermone Antimonium dicebatur. Ab Alchymicis lupi metallorum, radicis metallorum, protei, plumbi philosophorum, sacri etiam, vel nigri, magnesiæ saturninæ, primi entis auri nomine condecorabatur. Germani denique, ob strias splendidas, spicula æmulantes, & ob vitrum, quod ex eo confici potest, *Spießglas*, nostrum fossile appellaverunt.

§. II.

Hocce nunc $\frac{1}{2}$ crudum, quoniam metallicæ profapiæ est, Δ e non solum fusile nullo non tempore existit; verum etiam, diffatis quoad maximam partem levioribus, & uti flamma & odor illud prodit, A eis ipsius particulis, in crucibulo candenti in fluorem penitus deductum, ad omnes formas recipiendas aptum reddi potest: hinc, postquam liquatum in conum fusorium infunditur, ac refrigeratur, ibidem solidum, nitentem, gravem, pauloque perfectiorem metallicum habitum, id est reguli formam, induit. Sic vero, ex regulinis & dein A eis partibus stibium constat esse, Pyrosophia nobis patefacit. Regulina sive metallica stibii substantia terram vitrescibilem, uti omnia corpora metallica, pro basi sua agnoscit, at subtile quoddam S inum corrosivum & inflammabile principium, quod arsenicale salutarur, nam ∞ substantiæ S inæ & A æ esse BECCHERUS *Phys. Subr. Suppl.* 2. p. 394. evicit, ab incunabulis suis ita intime adhuc admixtum habet, ut vix amplius ab eodem per artem penitus $\frac{1}{2}$ ii regulus liberari possit, dumque Δ e in gremio ∇ æ hisce regulinis partibus afflatur, iisdemque associatur, ex duobus

A 3 mixtis

mixtis his compositum illud , quod antimonium dicitur , inde sic emergit. Et , tam firmo connubio duo hæc mixta, Δ & regulinæ oales partes , in \dagger io invicem combinata sunt , ut , licet arte spagyrica corpus hocce in partes divellatur , fere semper tamen adhuc regulinæ substantiæ aliquid Δ ei inhæreat , aut Δ i regulinum oale quid admixtum permaneat. Quis vero non sic proportionem , qua duæ hæc substantiæ invicem concreverunt , exacte determinare velle , difficillimam rem esse , præcipue cum in diversis \dagger ii mineris diversa earum proportio existere debeat , perspicit. Unde etiam tantus inter Hermetis filios dissensus exurgit. In eo tamen omnes convenireprehendimus , quod plus quam dimidia , aut ad minimum dimidia pars , in \dagger io regulinæ naturæ existat , uti hoc ex GLAUBERO *Philosophischer Defen* P. 4. c. 10. STÄHLIO *Opusc. Chym. Phys. Med.* p. 494. & NEUMANNO *Lect. publ. vom Salpeter, Schwefel, Spiesglas und Eisen* p. 275. videre est. MEYDERUS *Analyse raisonnée de l'Antimoine traduite par Clausier & jointe a la Chymie traduite de Roth* p. 381. juxta regulas hydrostaticas proportionem horum mixtorum investigans , in 1000 granis \dagger ii Δ is gr. 351. & reguli gr. 649. inesse , adeoque duas partes reguli ad unam Δ is adesse invenit. CRAMER *Elem. Art. Docim.* P. 2. p. 136. unam circiter quartam partem Δ is \dagger in se habere dicit. Huc etiam GEOFROY calculus redit , hic enim , uti in *Mem. de l'Acad. Roy. des Scienc.* A. 1736. p. 423. annotatur , cum \dagger ii calcinando ad xxj . ziii . gr. xxiv . calcis ∇ eo-regulinæ deduxerit , ex qua zix . zvj . gr. liv . reguli obrinuit , ziii . ziv . & gr. xlviij . Δ is avolvisse sic reperit , adeoque etiam Δ in \dagger io ad regulum quartam circiter partem constituere asseverat.

§. III.

Ad oculum vero , ope analysis chymicæ , quod stimmi ex hisce nominatis mixtis revera compositum sit , monstrari

Arari potest. Equidem, ☉ ejusdem quod attinet, flamma cyanea, quæ ex ☉io, vel per Δem ☉arem vi speculorum causticorum calcinato, vel super carbones ardentem deflagrato, vel cum ☉o in crucibulo candenti fusio, cum strepitu in auras assurgit, de ☉is præsentia non solum oculos & aures certiores reddit; verum etiam odor ☉eus, quem accensum ☉ spirat, quique nares ad nauseam usque ferit, & vapor molestus ☉eus, pulmones ferre strangulans, naturam & indolem ipsius manifeste prodit. At ipsum hoc ☉ apertius adhuc oculis subjici, & ipsis manibus palpabile reddi potest, dum ☉ vel ☉ui cuidam ☉do minerali immergimus, vel eidem alcalinum quoddam ☉ offerimus. Nam & ☉da & alcalina aptissima ad ☉a metallorum recludenda esse, solide POTT *Diss. de Sulph. Met. in Exercit. Chym. p. 22. & 28.* monstravit. In priori quippe casu ☉dum ☉ regulinas partes ☉ii aggreditur & solvit, ☉eas vero ejus particulas, utpote in quas nullam vim exercere potest, intactas relinquit, quæ indissolutæ ac separatæ partim supernatabunt, partim fundum perent. Ita BOYLE *Chym. Scept. p. 24.* ☉☉ Gli cum ☉io ☉fato mixtum in retorta destillavit, sicque modicum ☉ris communi simile obtinuit. In ☉iam ☉ immersum, quæ quidem optime omnium regulum ☉ii solvit, in fundo, annotante BOERHAAVIO *Elem. Chym. T. 2. Process. 208.* materies cineritii flavescens coloris, quæ exsiccata verum ☉ exhibuit, relicta fuit. ☉ Ori ☉io superfusus maximopere cum eodem fermentat atque laminas quasdam, pyritibus similes, quæ instar ☉is ardent, separat, annotante GEORGEY *Mem. de l'Acad. des Sc. A. 1735. p. 323.* ☉ ☉is etiam, licet lentius, aliquot portiunculas ☉eas ex ☉io, uti *l. c.* legitur, protrudit. Si vero posteriore methodo, nempe per alcalina ☉ia ☉ ☉ii evertere lubet, mediantibus iisdem vel siccis, ope fusionis in crucibulo ex ☉io ☉ expellere, & ad superiora sub forma scoriarum propellere possumus, subsidente interea ad fundum regulo, vel lixivis

vīs alcalinis ipsius separationem a regulo procuramus. Alcalina enim semper & ubique, ob intimam cum ♀ibus affinitatem, hæc in consortium trahunt, adeoque, cum & in stibio eadem offendant, a regulinis vinculis liberabunt, sic vero cum alcali univum ♀ ♀ii in ▽eo nunc ▢uo solubile redditur, & cum alcali in eodem tamdiu suspensum manet, usque dum vel sponte, vel per ♀rans, sub forma flocculorum vel ◯antii, vel rubicundi coloris, lente, aut vi, deorsum ruat, ubi tunc ficcatum omnia ♀is examina perfecte atque exacte sustinet. Non solum vero alcalina ◯ia in ♀eas ♀ii partes jus aliquod habere, illasque a regulo separare, ac in sui unionem ducere sciendum est, verum, simulac metallis occurrit ♀, cum ipsis facile etiam ♀ connubium inire, regulumque deserere solet: at, cum, quando illa ♀ semel amplexum est, fragilia eadem reddat, ac in scorias, si solum ◯ exceperis, convertat, lupi metallorum nomen meruit. Sic vero, dum hoc in metallis exerit, si ◯o alia metalla adhaereant, ◯ purificat, illudque ab ignobilibus metallis, quæ corrodit, liberat.

§. IV.

Non modo autem per diacrisin, sed & per syncrisin, quod ♀ in ♀ii miscelam ingrediatur, edocemur. Ita enim, si ♀ commune cum regulo ♀ii unimus, ♀ reduci posse notum est. Idem clarissime etiam ex ♀is ♀ii præparatione, quæ ex ♀io & ♀io in retorta per unionem conficitur, innotescit; pari enim modo, uti ♀ nativa, vel factitia vulgaris, ex ♀e cum ♀io vivo combinato exurgit; ita hic, ex ♀e ♀ii & ♀io, ♀in, quæ ♀ii tunc vocatur, nasci planum fit. Et si ♀in hanc ♀ii cum æquali portione limaturæ ♂tis in retorta destillamus, ♀ium non solum in forma currente resuscitare, verum etiam ♀, quod in fundo retortæ ♂ti adhuc adheret, affundendo ♀li, sicque ⊕ ♂le generando, a ♂tis amplexi-

plexibus iterum divellere poterimus: videſis HOFFMANNI
Obſ. Phyſ. Chym. L. 3. Obſ. 2. p. 246. Hocce vero ſic a reguli
 compedibus per varias encheireſes ſeparatum ♁, nunc
 purum, & a regulinis arſenicalibu ſque quiſquilliis omnimo-
 do liberatum exiſtit, quod præcipue de illo, quod per
 ☿nem ex *Vi*a, aut per diacriſin ex ☿i ☿ii obſinemus, va-
 let; ſed communi & ordinario ♁i penitus tunc æquipa-
 randum, nec ullo modo eidem antreponendum, non ta-
 men etiam poſtponendum erit, colorem etiam tunc fla-
 vum, uti ♁ vulgare, obtinere ſolet. Nunc oalibus & re-
 gulinis particulis adhuc irretitum, adeoque impurum idem
 eſt, qualia illa ♁a ☿ii omnia, quæ per alcalia a regulo ſe-
 parata fuerunt, & vel ſpontanea, vel violenta ☿ne ſecel-
 ſerunt, eſſe ſolent; hinc colore etiam rubicundo magis aut
 ☉antio eadem prædita ſunt. Nam, ſi ♁vi o addatur, per
 ☿nem proſit mixtum ♁e communi rubicundius, annotante
 JUNCKERO in doctiſſima *Diſſ. de ☿ii crudi uſu interno* p. 14.
 Halæ 1750. habita. Attamen pro gradu & proportione ad-
 mixtionis particularum heterogencarum regulinarum oali-
 um ♁a hæcce a ſe invicem differunt. Ita, ut quo minus regu-
 linarum & oalium molecularum ♁ ☿ii aliquod contineat,
 eo purius eoque nobilius reſpectu reliquorum jurè merito-
 que cenſendum ſit. Nunc vero ♁ ſtibinum præter regulinas
 oales partes metallicas adhuc alias, videlicet ♂iales, ♀reas,
 ♀iales &c. quando in ſcorias eas convertit, vel quando cum
 ſolutione metallica ☿tum fuit, in ſinu ſuo fovet. Hoc ve-
 ro eo ipſo itidem minus purum, minus tamen regulinum,
 ſed regulino-metallicum ♁ ☿ii exiſtet. Inter hæc vero regu-
 lino metallica ☿ii ♁a, illud quod de ♂iali proſapia participat,
 reliquis generoſius & aptius erit. Verum enim vero, quod
 ad unum adhuc, puriſſimum nempe illud ♁, attinet, quod
 a prioribus diverſum in ☿io quidam cinifiones quarunt,
 quodque, quoniam ☉ exinde generari credunt, ☉are, em-
 bryonatum, ☉ leproſum, ens primum ☉i vocant, ſic-
 que in ☿io ☉i ſeminia latitare contendunt; illud utique

B

ſanio-

faniore Chymici jure explodunt. Nullum enim aliud Δ , quam quod cum nativo Δ e convenit, & ex \dagger do Θ lico cum principio phlogisto unito, gignitur; in $\ddot{\text{g}}$ io admitti debet, nec potest.

§. V.

Præter Λ & combustibile mixtum, Δ nempe, ex graviori, ∇ iori & metallica materia, sive vitrescibili ∇ a, stibium etiam combinari, diacrisis ipsius itidem nos convincit. Stibio nempe in crucibulo candente cum Θ ibus alcalinis aut metallis detonato, Δ sic, ceu levior ipsius pars, per modo dicta additamenta a gravioribus solidioribusque separatur, evertitur, & partim deflagrat ac avolat, partim vero Θ ibus alcalinis aut metallis adhæret, & sub scoriarum nomine cum iis, utpote corrosis & porosis nunc factis, superiora occupat, gravior vero, metallica, ∇ stris portio, sola relicta & liquata, crucibuli dein fundum perit, ac, vel ibidem, vel in conum fusorium immissa & refrigerata, massam solidam, ponderosam, splendentem, metallicam, regulum vocant, exhibet, testibus regulis vel simplicibus, si sola Θ ia adhibita fuerint, vel, si metalla addita fuerint, quoniam tunc ex metallis adjectis quidpiam adhuc immixtum manet, compositis tunc vocatis. Nunquam autem a Δ e liber omnimodo pronunciari poterit, quisquis nunc fuerit regulus $\ddot{\text{g}}$ ii, cum alcali enim denuo fusus regulus detonationem quandam adhuc subit, novasque scorias Δ reas reddidit, quin etiam semper fragilis existit idem, sed Δ metallica fragilia facit, assertore BOERHAAVE *Elem. Chym.* T. 2. p. 509. Hocce tamen Δ aucto & diu continuato Δ is gradu fere omne a regulo expelli posse non inficiandum est, at, tunc in calcem metallicam regulina substantia, ut convertatur, necesse erit, uti in $\ddot{\text{g}}$ io diaphoretico, & ex butyro $\ddot{\text{g}}$ ii per affusam ∇ am \dagger dum Θ is communis suscipientem ac regulum ∇ antem facto $\ddot{\text{g}}$ io vitæ, imo ex hoc præparato bezoardico minerali, illud evenit. Quin, si per pertinacissimam

simam calcinationem, & fortissima Δ is tortura institutam fusionem, a Δ ea sua veste vix non penitus denudatur stibium, basis regulinae substantiae, ∇ vitrescibilis, remanens in verum vitrum tunc abibit, uti in varii coloris vitris \ddagger ii illud videre est.

§. VI.

Quamvis autem metallica ∇ \ddagger ii, sive nunc sub reguli, sive calcis, sive vitri forma compareat, Δ e suo crasso orbata sit; eidem tamen Δ eum quoddam & acre Θ inum corrosivum principium, quod $\circ\circ\circ$ natales suos tribuere diximus, arcto connubio adhuc unitum esse, per verum corporum naturalium lapidem lydium, Chymiam, convincimur. Non hic, ut assertum nostrum roboremus, ad \ddagger rubrum provocabimus, hoc enim ex $\circ\circ\circ$ admixto ruborem suum contraxisse, nullus Chymicorum in dubium vocat. At, non idem omnium circa \ddagger vulgare, nigrans, consensus esse solet. Verum enim vero, plura sunt magni ponderis argumenta, a magni nominis spagyricae artis doctoribus, STAHLIO *Opuscul. Chym. Physf. Med.* p. 486. & 492. HOFFMANNO *Observ. Physf. Chym.* p. 243. & 244. NEUMANNO *Lect. publ. vom Spiesglas* p. 300. JUNCCKERO *Consp. Chym. T. I.* p. 1035. & *Dissert. citat.* p. 16. & 17. SENAC *Nouveau Cours de Chym. suivant les principes de Newton & de Stahl T. 2.* p. 199. passim allata, quae de $\circ\circ$ ali principio \ddagger aliquid participare clarissime nos edocent. Nam, si animum ad illa advertimus, quod \ddagger in ∇ ia aequae facile uti $\circ\circ$ solvatur, quod vix non omnia metalla uti $\circ\circ$ corrodatur, quod Δ i sufficienti in quantitate admixtum $\circ\circ$ eidem semper colorem rubicundum conciliat, Δ vero \ddagger ii colore rubicundo conspicuum esse notum est, quod sive $\circ\circ\circ$, sive stibio, \sim Θ i superfundatur, sub solutione ex utroque vapores ex bruno-rubri ascendunt, quod cum Θ o tractatum & \ddagger & $\circ\circ$ paria phaenomena exhibeat, nempe, quemadmodum Θ , assertente STAHLIO *l. c.* p. 492. cum aliis phlogisticis compositis, quae nihil neque manifesti, neque oc-

cultioris \dagger *di continent*, *deslagrans*, *penetrantissimum suum*
odorem, *colorem* & *acrimoniam amittit*, *ita cum hisce duo-*
bus corporibus mixtum mirifice augetur in fetore, *colore*,
Alitate & *subtilissima corrosiva acrimonia*, quod ∞ cum
 \ddot{h} no tractatum vitrum efficiat, cum vitro \ddot{h} ii non val-
 de dispari colore, nec impari effectu conveniens, & tandem,
 quod ∞ aequae ac \ddot{h} *summa efficacia emetica* & *cardialgico-*
syncoptica, uti STAHLIUS *l. c. p. 486.* illud effert, polleat; ex
 hisce omnibus ∞ alis principii in \ddot{h} io praesentiam haud ob-
 scure cognoscere, illudque vix in dubium vocare licebit.
 Non etiam MEUDERI *Traité de l'Ant. p. 383.* & WALLERII
Mineralog p. 312. ∞ ale principium \ddot{h} io denegantium,
 momenta, ut in contrarium secedamus, nos movebunt.
 Hi quidem \ddot{h} in ∞ co \ddot{h} i per deliquium solvi non posse,
 quod tamen ∞ co evenit, proferunt, nec in ∇ a dissolvi \ddot{h} ,
 veluti ∞ , ajunt, stibium insuper diaphoreticum cum phlo-
 gisto in regulum reduci posse, & ex illo, addito Δ e, \ddot{h} re-
 generari, ex hoc vero \ddot{h} io sic regenerato denuo \ddot{h} \ddot{h} ii, aliis
 simile, absque ut ∞ ale quid addatur, produci, norant.
 Alii non alliaceum odorem accensum \ddot{h} , aut \ddot{h} ipsius, de
 se spargere, uti ∞ , addunt. Verum enim vero, cum nec
 \ddot{h} \ddot{h} ii, per ∞ oci crystallini admixtionem colore rubro ex-
 ornatum, alliaceum odorem, notante illud optime JUNCKE-
 RO in doct. *diff. alleg. p. 21.* edat, cum non ∞ vulgare, sed
 principium ∞ ale, Δ le, \ddot{h} um, penetrans & corrosivum
 cum stibio unitum esse intelligendum sit, cum, licet calci-
 netur \ddot{h} , non omnia ∞ alia elementa ita expelli possint,
 ut non quaedam ∇ æ vitrescibili adhuc inhaereant, cum \ddot{h}
 \ddot{h} ii, ex \ddot{h} io per regulum purum & \ddot{h} vulgare regenerato,
 impetratum, non tam rubro colore tinctum sit, quemad-
 modum alia ex crudo \ddot{h} io obtenta Δ a, haecce in contra-
 riam sententiam prolata argumenta, vel plane non feriunt,
 vel ∞ , non vero ∞ ale principium stibio non inesse, solum-
 modo probant. Ideo vero etiam, quoniam non tanquam
 mixtum sed tanquam principium \ddot{h} io ∞ inest, nunquam in
 sua

sua nuditate sisti, & ab omnibus reliquis suis partibus separatum in conspectum produci potest, sed, vel Δ i $\ddot{\text{z}}$ ii intime adheret, eique rubrum colorem conciliat, vel regulinis metallicis $\ddot{\text{z}}$ ii partibus, & quidem iis lubentius & intimius, se se associat. Hinc BECCHERUS in *Phys. Subt. Suppl.* 2. p. 394. *utcumque instituaturs analysis $\ddot{\text{z}}$ ii semper ∞ & $\ddot{\text{z}}$ ium $\ddot{\text{z}}$ ii simul invenies*, dicit. Et, cum regulinam substantiam nihil aliud, quam $\ddot{\text{z}}$ ium ∞ ali vapore coagulatum, & ad siccitatem deductum esse, Chymicorum multi statuunt; non mirum regulinam stibii substantiam a quibusdam nomine $\ddot{\text{z}}$ ialis substantiae etiam insignitam fuisse. Et $\ddot{\text{z}}$ iale quid $\ddot{\text{z}}$ io inesse, non solum ex eo probabile videtur, quoniam illud, aequè uti $\ddot{\text{z}}$, metalla corrodit, quoniam cum $\ddot{\text{z}}$ do Θ is aequè affinitatem alat regulus $\ddot{\text{z}}$ ii, ac argentum vivum, quoniam cum $\ddot{\text{z}}$ e pariter amicam copulam inquit regulus $\ddot{\text{z}}$ ii, uti $\ddot{\text{z}}$, verum etiam, quoniam aliquid $\ddot{\text{z}}$ ii vivi, tractando regulum $\ddot{\text{z}}$ ii, prolectum fuit, testibus KUNCKELIO *Lab. Chym.* p. 477. HOFFMANNO *Diss. de mirab. $\ddot{\text{z}}$ is $\ddot{\text{z}}$ ii ∇ ati efficacia in medicina* in EJUSDEM *Opusc. Med. var. arg.* p. 477. repertiunda. Quod quidem quando contigit, magni laboris & rædiosissimi operis, fatente HOFFMANNO *l. c.* & STAHLIO *l. c.* p. 488. res fuit. Ita celeberrimus GEOFFROY juxta *Mem. de l'Acad. des Sc.* A. 1735. p. 63. ex $\ddot{\text{z}}$ j. Kermes, quod $\ddot{\text{z}}$ ii est, in ∇ ia soluti sedimento, globulum unum $\ddot{\text{z}}$ ii, quartam partem grani pondere vix superantem, qui sic non nisi $\ddot{\text{z}}$ 88. pars $\ddot{\text{z}}$ j. Kermes extitit, forte fortuna obtinuit. Qui vero hoc modo acquiritur $\ddot{\text{z}}$, rectius pro producto & generato ex ∞ ali principio cum regulo unito quam pro educto & principio $\ddot{\text{z}}$ iali haberi merebitur.

§. VII.

Quamdiu vero nunc ∞ ale hocce principium, vel Δ i $\ddot{\text{z}}$ ii, vel regulo ejusdem adheret, cum corrosivum sit idem, utpote ex $\ddot{\text{z}}$ do Θ is & phlogisto constans, nam ∞ ex ∇ a $\ddot{\text{z}}$ is quæ inest Θ i communi & metallo intermixto,

B 3

juxta

juxta POTTIUM *Diff. de Aëribus metall. in Exerc. Chym. p. 56. constat*, tamdiu emeticam & corrosivam vim mixta hæcce $\frac{1}{2}$ ialia edere, non negari poterit. Quo tamen parcior erit $\frac{1}{2}$ oalis principii admixtio, eo remissiolem vim drasticam hæcce producta edere, quid quod $\frac{1}{2}$ emeticam $\frac{1}{2}$ ialiam efficaciam obrundere, simul dicendum est, veluti, si $\frac{1}{2}$ oci alibi partibus novem vel una, vel duæ partes $\frac{1}{2}$ is adduntur, illud observare est, tunc enim in priori proportione citrinum, in posteriori rubrum $\frac{1}{2}$ o emergit, quæ albo paulo mitiora esse solent, quid quod anatica portione $\frac{1}{2}$ is addita, teste HOFFMANNO *Opusc. Phys. Chym. p. 252. NEUMANNO Lect. publ. vom Spiesglas p. 274. & MEUDERO Trait. del'Ant. p. 381.* omnem deleteriam vim $\frac{1}{2}$ oco auferre poterimus, quo plus igitur ab $\frac{1}{2}$ oali principio liberata fuerit producta $\frac{1}{2}$ ii, quæ copiosiori etiam $\frac{1}{2}$ e eadem redundant, eo puriora, eoque remissiora in suo effectu erunt eadem, sicque ideo $\frac{1}{2}$ a $\frac{1}{2}$ ii præ regulinis præparatis tutiora semper esse patet. Verum, quamquam $\frac{1}{2}$ oale, corrosivum principium cum regulinis productis indissolubili fere nexu unitum sit, eaque propterea reliquis minus tuta existant, poterit tamen per artem, per $\frac{1}{2}$ i nimirum alcalifationem, & fortissimo vulcano peractam calcinationem, immisionem dein in $\frac{1}{2}$ am, & edulcorationem, $\frac{1}{2}$ ita disponi, ut $\frac{1}{2}$ oale hoc principium regulinas suas partes relinquere cogatur, vel saltem notabiliter cicutetur. Hoc enim modo $\frac{1}{2}$ vitæ, potentissimum emeticum, nec inique $\frac{1}{2}$ vitæ æternæ aut mortis nominatus, cum triplo $\frac{1}{2}$ i in bezoardicum minerale, aut, quod ex anatica parte $\frac{1}{2}$ ii & $\frac{1}{2}$ i parari solet emeticum, itidem satis forte, crocus metallorum, proportione mutata, sumendo nempe ad unam partem $\frac{1}{2}$ ii tres partes $\frac{1}{2}$ i, in $\frac{1}{2}$ diaphoreticum, aut una pars reguli & tres itidem $\frac{1}{2}$ i partes in cerussam $\frac{1}{2}$ ii, hoc est in calces $\frac{1}{2}$ stres, regulinas, metallicas, innocuas, imo diaphoreticas rediguntur & convertuntur. Principium enim $\frac{1}{2}$ oale, quod $\frac{1}{2}$ io inest, utpote ex $\frac{1}{2}$ do $\frac{1}{2}$ is

\ominus is communis & phlogisto constans', per \ominus i \dagger dum, quod specificè gravius est, quodque \dagger dum sic \ominus is ceu specificè levius expellit, ipsūque phlogiston a compedibus suis liberat, in auras propellitur, quod vero remanet adhuc \dagger dum \ominus is communis, ab alcali \ominus i penitus obtunditur, in \ominus medium convertitur, sicque domatur. Hinc etiam in ∇ a, in quam hæ calces ad edulcorandum conjiciuntur, quando evaporatio ejus suscepta fuit, sæpissime inter crystallos præter \ominus \dagger iatum, aliquid \ominus is mirabilis reperire datum fuit.

\dagger d. \ominus .
 \dagger d. \ominus .
 \dagger
 \dagger 10
 \dagger

§. VIII.

Patefactis nunc partibus fossile nostrum constituentibus, mechanica ipsius in corpus humanum vis agendi facile inde deduci poterit. Si crudum \dagger integrumque adhibetur, cum intimo connubio tunc invicem principia adhuc juncta sint, & regulina præ \dagger reis dominium habeant, coalesque atomi iisdem iridem pertinacius immixta inhaereant; potissimum tota sua substantia in partes corporis humani aget. Adeoque tanquam semimetallum ponderosum horridis coalibus spiculis armatum, vim in fibras & solida irruendi, ea irritandi, & ad fortiorem ac vividiorum contractionem stimulandi exercebit. Cumque ventriculū primum omnium salutem, nimia in quantitate ab eodem exceptum, fortiorem stimulum in eodem, sicque emensum suscitare poterit. Ad intestina vero proficiscens, catharsin ibidem, ob eandem rationem inducet, quo usum etiam apud HIPPOCRATEM jam inclaruit. In genere vero, ubicunque fibris aut vasibus applicatum fuerit, solidorum tonum intendere, crethismum in illis excitare, ea contrahere & roborare poterit. Ipso autem suo pondere, & ob regulinas metallicas partes, firmiter coherentes, in fluida etiam imperum faciet, ideoque illa resolvendi & incidendi virrute gaudebit, quæ quidem resolvens ipsius vis \dagger eis ejusdem partibus aliquo modo etiam in acceptis referen-

ferenda erit, quæ ex parte extricata, humores expandere
 atque commovere tunc poterunt. Sic vero humorum
 motu aucto & resolutione eorum peracta, obstructa vasa
 medicamenti hujus usu referabuntur, secretiones & excre-
 tiones augebuntur, præcipue vero transpiratio cutanea &
 sudor promovebitur, diuresis etiam sæpissime excitabitur.
 Hinc in sanguinis æque ac lymphæ spissitudinibus omni-
 bus, eas dividendi & impuritates evacuandi scopo, stibi-
 um ceu summopere proficuum remedium abhinc multis
 retro annis celebratum fuit. Potissimum vero in rheu-
 maticis & arthriticis affectibus a KUNCKELIO, qui primus
 ejus virtutes in proprio corpore, ab arthritide graviter
 vexato, tentare ausus & probatissimas expertus est, insi-
 gnia encomia acquisivit, uti in *Lab. Chym.* p. 432. sqq. il-
 la ipsemet notavit, & ab aliis dein pari cum successu in de-
 sperato hocce morbo ♁ , præcipue ea sub forma, quæ
 morsulorum Kunckelianorum nomine hodiernum in offici-
 nis pharmaceuticis clara est, adhiberi solitum fuit. Pari
 vero prospero cum effectu in aliis etiam affectibus, a dyf-
 crasia feri oriundis, videlicet in scabie, lepra, scorbuto, go-
 norrhœa, lue ♁ rea, fluore albo, cachexia, hydrope, melan-
 cholia, cataracta, gutta serena, ulceribus antiquis, rachiti-
 de, atrophia, labe & obstructione glandularum serophulosa,
 dysenteria, colica, præcipue ♁ nina, in epilepsia tollenda, in
 convulsionibus curandis, in febribus intermittentibus, con-
 tinuis, lentis etiam fugandis, imo in ipsis vermibus enecan-
 dis, ab inclytis in arte viris HOFEMANNO *Observ. Phys. Chym.*
 p. 249. BOECLERO *Cynosur. Mat. Med. Herm.* T. I. P. 3. p. 99.
 GEOFFROY *Mat. Med.* T. I. p. 220. CARTHEUSERO *Fund. Mat.*
Med. P. 2. p. 600. REISEISSEN *Diss. doctiss. de ♁ ii crud. in Me-*
dicin. usu Argent. 1721. defensa & JUNCKERO *Diss. jam laudata*
de ♁ ii crud. usu int. exhibitum & commendatum fuit. In
 quibus quidem affectibus in aliis incidendo & resolvendo,
 in aliis roborando & aperiendo, iterumque in aliis demul-
 cendo & relaxando operationem suam ♁ exerere, patet.
 Et,

Et, vel in ☿ere, idque solum, aut cum absorbentibus; ☿alibus, veluti ☿io dulci, aut panacea ☿ali, mixtum, vel in bolis, vel in morsulis ad ☿j. ad ☿β. j. usque pro dosi, vel in ptisanis aut decoctis cum speciebus anticatarrhalibus ad aliquot ☿ias, in hisce affectibus ☿ efficacem se prestare & usu venire solet. Hanc tamen methodum in decocto illud exhibendi, si non plane inutilem, certe minus efficacem esse, ingenue fateri debemus, ☿am enim solam, ad tertiae etiam partis consumptionem cum ☿io coctam, nil nisi paucillum ☿æ calcariae ☿ialis, nequicquam particularum ☿earum solvere, MENGHINI tentamina, in *Comment. Inst. & Acad. Bonon. T. 2. P. 2. p. 123.* recensita, probant. Poterimus tamen aliquam virtutem medicam decoctis hisce conciliare, si alcali quoddam ☿ ad coquendum ☿ addiderimus, tunc enim alcalinae ☿inae partes ☿ ☿ ii aggredientur, separabunt & in ☿a solubile reddent, ut sic colatum & calide propinatum hocce decoctum vim resolventi, sanguinem depurandi & aperiendi haud proletariam acquirere queat. Externum autem ejus effectum, quo apud veteres scopo oculari, siccante, vulnerario & adstringente adhibebatur, quod attinet, eum quidem adhucdum tueri poterit, sed, cum efficaciora hodie possideamus, illo hoc saltem sub titulo carere bene possumus. Neutiquam igitur inanis pectoribus amplius insidere metus debet, quasi, ob ☿oales particulas regulinis & ☿eis admixtas, interno usu nocere, aut veneni instar agere stibium debeat, ita enim regulinis metallicis partibus irretitæ & a ☿eis velatæ ☿oales hæ particulae in ☿io crudo sunt, ut noxiam ac deleteriam vim edere minime possint. Nec per calorem corporis humani, quum nunquam tam intensus ille sit, extricari, nec a blandis succis corporis nostri solvi, & a reliquis separari poterunt eadem, ut corrosivam sic indolem assumere ☿ queat, ideoque integra tantum sua mole idem agere notandum est. Hoc tamen reticere non convenit, quod, si ☿da, veluti vinum, ☿rum, succum

cum citri assumimus, aut si primæ viæ †da saburra eo tempore, quo ‡io utimur, scitent, aut etiam, si alcalina. \ominus ia eidem adjungimus, aut bilis multa in hisce locis adest, tunc regulinæ coalesque partes a Δ eis separari poterunt, cumque sic ‡ in partes resolvatur, emeticam aut plane corrosivam vim exerere utique poterit. Ergo tunc demum, quando per \boxtimes ua, sive †da, sive alcalina, stibium crudum recluditur, aut si plane Δ i exponitur, larva detracta, infestum, nocivum & infidum pharmacum fiet. Quippe per hæc encheireses Δ eæ partes a regulinis separantur, cumque coale principium firmitus intimiusque regulinis particulis adhaereat, pro majori tunc, vel minori quantitate hujus principii admixti, non solum emericam & catharticam, verum plane internecinam vim regulina \ddagger ii substantia induet, uti illud regulus \ddagger ii medicinalis & simplex, pocula, annuli & pilulæ emeticæ æternæ virtutis, crocus metallorum, \boxplus emericus, vitrum \ddagger ii ac \boxtimes vitæ, quæ ultima potentissima emetica, imo re vera venena existunt, tristi experientia subinde probaverunt. Nec Δ \ddagger ii a regulo separatum ab emetica vi omni plane liberum existere credendum est, quin potius emesin & catharsin, cum raro ab omnibus coalibus quisquiliis liberum sit æque adhuc suscitabit. Quo parciore tamen illa quantitas coalis principii admixti est, aut quo parciore in quantitate Δ \ddagger ii exhibetur, eo mitior etiam ille effectus emeticus erit, imo plane, uti omne emeticum in refracta dosi sumptum, blandam virtutem diaphoreticam exeret.

§. IX.

Quemadmodum igitur Δ a \ddagger ii minori majorive principii regulino-coalis adhaerentis proportionem & puritatem inter se differre, indeque eorundem diversum modum agendi provenire diximus; ita variam hanc puritatem a variis methodis, quibus Δ ex \ddagger io extrahere docemur, unice dependere sciendum est. Sed, quoniam ab omnibus coalibus

bus

bus & regulinis elementis penitus libera non sunt, impura semper illa existent, certis tamen etiam encheiresibus ♀ omni regulina o-ali substantia prorsus nudatum ex ♂io prolici compertum est. Nam, si ♂, uti supra jam dictum est, in ♀iam immergimus, aggredietur illa omnem metallicam regulino-o-alem ejusdem partem, ipsum vero ♀ intactum relinquet, quod sic a vinculis suis resolutum, sub forma ♀eris flavi fundum petet, quodque, abstrahendo ♀iam, deinceps separatum & siccum obtineri poterit: conf. BOERHAAVE *Elem. Chym.* T. 2. p. 505. NEUMANN *l. c.* p. 277. CRAMER *Elem. Doctm.* T. 2. p. 267. Cum ♂ei etiam Oli & ♂ii anaticis partibus destillationem instituendo, post prolectum ♀um +dum, sed decuplo mitiorem ♂eo Oli, in retortæ collo ♀ colore, sapore, consistentia & inflammabilitate vulgari exacte simile, ±avit HOFFMANNUS *Observ. Phys. Chym.* p. 247. Qui IDEM *l. c.* p. 246. ex reguli ♂ialis ♂ialis scoriis in ♀a solutis per ♀um Oli affusum ♀ vulgari simile ±avit, quatenus +dum Olicum, cum ♀te in Ollum abiens, ♀ sic a nexu suo separavit. Purissimum quoque ♀le ex ♀ari ♂ii encheiresi supra jam indicata educere ille ipse docuit. Hæc vero sic ex ♂io obtenta ♀a, quoniam flavescens colore referunt, dum reliqua fusco colore imbuta sunt, quoniam cum alcalinis in ♀a soluta & per +da ♀ata solutionem lactescens & ♀erem flavo-pallidum, qui re vera lac ♀is est, exhibent, quoniam odorem, saporem flammamque cœruleam, uti commune ♀, afferunt, pura ♀a existere, adeoque regulinas o-ales partes omnes exuisse, non dubitandum est. Idcirco autem, uti supra jam diximus, ♀a talia stibina ab ordinario ♀e etiam neutiquam differunt, nec præ illo alium effectum in medendo conspicuum possidebunt, scopo tamen sanguinem expandendi, ejus motum augendi, eundem resolvendi & depurandi, æque uti commune exhiberi, atque virtute diaphoretica, pectorali, demulcente & discutiente se commendare poterunt.

§. X.

Quod vero nunc ad illas, easque diversas methodos, attinet, quibus quidem iridem Δ ex $\frac{1}{2}$ io evertimus, at regulinas oales atomos cum eodem unitas simul impetramus, quibusque sic Δ a non amplius pura, sed impura, eaque vel regulina, vel regulino-metallica paramus, a vulgari, Δ regulinum, quod \odot atum vocari solet, modo præparandi initium facere non incongruum erit. In hunc scopum Chymici regulum illum stibinum, quem simplicem vocant, conficiunt. Sumunt quippe $\frac{1}{2}$ ii, \square i crudi & \square i partes anaticas, hæc in Herem redactas, & invicem mixtas, in crucibulum candens, inter carbones ardentes collocatum, successive injiciunt, sic, post quamlibet injectionem, detonatio, id est strepitus & flamma exurgit, quatenus \oplus & \square per Δ em fortem alcalifata Δ in $\frac{1}{2}$ io aggrediuntur, illudque evertunt, ubi tunc pars ipsius, flammam concipiens, in auras cum explosione avolat, postquam tandem omnis sic massa crucibulo immissa fuit, funderur & fluet illa, fufam in fluore per quadrantem horæ relinquunt, dein probe liquefactam in conum fusorium, sebo antea illitum, infundunt, & sæpius interea malleo orbem illius percutiunt, sic partes graviores, metallicas fundum petere, & refrigeratas solidam coni figuram acquirere, regulumque offerre, leviores vero partes Δ eas residuas cum alcali \odot i & \square i, utpote cum quibus affinitate facili uniuntur, superiorem locum occupare & scorias suppeditare videmus. Has nunc scorias affusa ∇ a fervente coquant, solvet sic illa alcali, & Δ , quod alias ∇ a non permiscetur, interventu \odot inarum particularum, quibus firmiter adhæret, ∇ a etiam miscibile reddetur itidemque dissolvetur. Jam vero lixivio huic filtrato \times tum instillant, tunc momento citius mixtura turbabitur, tetram mephitim exhalabit, & cum alcali nunc \dagger dum, utpote cum quo intimiorem affinitatem alit, offendat, Δ , quod in ∇ a hæcte-

2386.

F+ Avo

hactenus fufpenfum tenuit, dimittet, quod quidem nunc;
 acutiffime illud explicante Celeberr. FREIND *Prælect. Chym.*
Opp. p. 36. cum Quæ gravitas fit diminuta, coheræntiæ vis
debilitata, æquilibriumque fublatur, non amplius in ∇ a fo-
lutum manere poterit, fed fub forma floccorum ad fun-
dum cadet & trahitur, hos ∇ a decantata exiccant, fic-
que Oantium ferem acquirunt, qui, quoniam Oï ex fufco-
flavum colorem æmulatur, vel Do affricum colorem Oï
eidem inducit, imo, juxta aliquos, licet perperam, Oare ∆
in finu fovet, ∆is ∫ii Oati nomen meruit. Hocce vero
nunc per tronem acquifitum magifterium, naturæ & fa-
milix ∆ææ effe floccofa facies, quodque prunis afperfum
ardeat, odoremque ∆eum fpiret, fufficienter arguit. At,
neutiquam purum exiftere, fed regulinas & oales partes
connexas habere, adeoque regulinum ∆ vocandum effe,
fequentibus argumentis convincemur. oales nempe ato-
mos quod concernit, tam color ejusdem fufcus, qui ∆i
ab ooco admixto femper familiaris effe folet, quam fumi
albi, quos in deflagratione de fe fpargit, illud manifeflant,
inde vero emeticam, catharticam & irritantem vim eidem
inhærere debere palam fit. Regulinx vero partes ex gra-
vitare fpecifica hujus ∆is majori, præ ∆e communi, quæ
a metallicis particulis conjunctis deducenda effe, ex eo
etiam, quoniam ∆ cum alcalinis junctum nunquam non
metalla folvere & corrodere poteft, quid quod, quoniam
ex ∆e Oaro cum Oo per fufionem aliquid reguli ad-
huc feparamus, innotefcunt. Non omne vero ∫iale ∆
ordinaria methodo ftatim ad fundum mitti fciendum effe,
hinc ∇æ, ab hoc proceffu refidux, decantata, denuo +tum
inftillant, ficque iterum quædam adhuc, fed parcior ∆is
Oati quantitas deorfum conjicietur, & ex relicta ∇ a de
novo quidpiam reftantis ∆is trant, imo laborem hunc
femel adhuc vel bis quidam repetere folent, tuncque ∆
∫ii in illud quod prima, fecunda, tertia, tandemque ulti-
ma trone cadit, fegregant, Quæ quidem ∆a gradu puritatis

& vehementiæ ita inter se differre, ut primum emeticum, secundum catharticum, tertium & reliqua diaphoreticum effectum edant, multi contendunt. Quamvis nequaquam hisce repetitis ꝑonibus opus esse credamus, quippe, quando sufficiens ꝑdi quantitas, ut alcali omne arripere possit, prima vice instillatur, inversum sic penitus ☒, statim omne ☒ dimittet, nec aliis amplius operationibus opus erit. Quid quod ultimæ ꝑonis ☒a a regulinis coalibus partibus non plus libera esse, quam priora, tam ob effectum eorundem æque emeticum, experientia confirmatum, quam ob intimam ☒is cum regulo nexum, per ꝑnem non auferendum, probabile est. Quin etiam, cum in illo lixivio, ex quo ultimum ☒ ꝑatur, ꝑdum ordinarie prædominium habeat, & ☒is ꝑdi sic portio ☒eis & regulinis partibus adhærere, ac cum iis descendere poterit, ꝑda vero vegetabilia, veluti ꝑdum vini, ꝑri, limonio-
gulinum rum, citri &c. emeticam & corrosivam ꝑiatorum vim intendere, cum mineralia ꝑda eam infringant, & potius ea diaphoretica reddant, SENAC *Nouveau Cours de Chym. suivant les princip. de Newton & de Stahl T. 2. p. 228.* annotavit. Cujus quidem diversi effectus rationem GEOFFROY *Mat. Med. T. 1. p. 236.* sequentem affert: ꝑda e vegetabilium familia educta, utpote tenuia & jam ☒i rariori conjuncta, ☒eas ꝑii partes facillime rarefaciunt, ab ꝑdo ☒lico segregant & sibi consociant, unde compositum emergit emeticum. ꝑda vero e mineralibus extracta, qualia sunt ☒, ☒ marginus, ☒, ☒eas ꝑii moleculas, vel variores jam factas irretiunt & figunt, ita ut ventriculum & intestina ultra progrediantur, & ad massam sanguineam deveniant, antequam sui juris fieri possint.

§. XI.

Et eapropter etiam Chymici, ut mitius & cicuratum quoddam ☒ ꝑii ☒atum acquirerent, loco ꝑdi vegetabilis varia ꝑda ex regno minerali in auxilium adhibuerunt, iisque ꝑnem instituerunt. Sic ETTMULLERUS *Opp. T. 1. p. 284.* post-

postquam ex scoriarum a regulo relictarum solutione aliquoties Δ ope ¶ ti ¶ avit, ultimam tandem ¶ nem scoriarum solutioni adfundendo ¶ . Si vel Ori peregit, ubi horrendum excitari fetorem ¶ Δ acquiri magis diaphoreticum, memorat, ¶ si ab ultimæ ¶ onis, hoc modo instituta Δ ¶ deflagretur, optimum esse diaphoreticum ¶ epilepticum, quod dicitur ¶ epilepticus ¶ ialis, ait. Non solum vero per ¶ da mineralia explicita, verum & per implicita Δ ¶ ii ex scoriis ¶ tari posse constat. Ita namque per arcanum duplicatum, vel ¶ Ebshamense solum, quæ ¶ dum Olicum in se recondunt, ex scoriis Δ ad fundum agere, MEUDERUS l. c. p. 408. proponit. ¶ ¶ cum etiam, cui ¶ dum ¶ is marini inhæret, idem efficere posse NEUMANNUS l. c. p. 323. author est. Imo ex lixivio, quod aliquoties ¶ ones jam passum est, eidem ¶ um alcalinum ¶ osum instillando, Δ melius & antiepileptica virtute magis coruscans obtineri posse, allegato MEUDERO teste p. 410. quidam confidunt. Non omnia etiam vegetabilia ¶ da vim Δ rum ¶ atorum emeticam intendere, sed quædam eorum vehementiam refrenare, Chymicorum nonnulli persuasum habent. Ita GLAUBERUM loco ¶ ti, solutione calida cremoris ¶ i, aut ¶ i albi crudi, ex scoriarum lixivio Δ ¶ ii, cujus vis drastica multum sic fracta fuit, quodque panaceæ nomine insignivit, & in plurimis morbis tanquam specificum adhibuit, ¶ avisse NEUMANNUS l. c. p. 322. MEUDERUS l. c. p. 410. CARTHEUSER Pharmacol. p. 497. HOFFMANNUS *Observ. Phys. Chym.* p. 263. & in *Not. ad Poterium* p. 561. asserunt. HOFFMANNUS equidem in *Not. ad Poter. l. c.* encheiresin hancce a GLAUBERO in *Pharmacop. Spagy.* tradi dicit, at, opera licet diligentissima adhibita, non ita felix esse potui, ut in citata Pharmacopœa Spagyrica processum talem invenerim, statim quidem in modum quendam Δ ex ¶ io extrahendi, ibidem propositum incidi, sed ille cum alcahest suo, id est liquore ¶ i ¶ i, peragitur, huicque panaceæ nomen tribuit, tandem, post exactissimam Glauberianorum operum

e. d. m. y.

operum investigationem, locum alium offendi, qui in *Opp. Chym. Contin. Furnor. Philosoph.* P. 2. c. 43. p. 83. extat, ubi Chymicus hucce processum ordinarium, quo ex scoriiis reguli \ddagger ii in ∇ a solutis cum \dagger to, aut alio \ddot{u} \dagger do \ddot{e} rem rubicundum \ddot{a} re juber, de hoc vero ipse, quod licet a multis \ddot{a} \odot atum diaphoreticum vocetur, vi tamen potius emetica, quam diaphoretica pollere, faterur, nusquam vero locorum de methodo per cremorem \ddot{a} i mitius quoddam \ddot{a} \odot atum parandi mentionem factam fuisse detegere potui. Pari via, uti GLAUBERUM incessisse dicitur, fratres Medici CONERDINGII processerunt, utpote qui itidem cum cremore \ddot{a} i, aut \ddot{a} o soluto, ex scoriiis \ddot{a} \ddagger ii \odot atum in præceptis dederunt, hocque quoniam tutissimum & efficacissimum censebatur, in pharmacopœis Brunsvicensibus, sub nomine panacæ Conerdingianæ, introductum fuit, uti in authoribus modo allegatis illud relatam legimus.

§. XII

Non solum vero ex scoriiis reguli \ddagger ii simplicis \ddot{a} \ddagger ii \odot atum per \ddot{a} nem separari posse, sed, cum vix non omnibus præparatis \ddagger ialibus \ddot{a} eæ partes adhuc inhæreant, ex multis stibinis productis \ddot{a} \ddagger ii \odot ata itidem acquiri notandum est. Ita HOFFMANNUS in *Not. ad Poter.* p. 562. ex regulo \ddagger ii medicinali, si cum ∇ a \ddot{v} væ coquatur, & lixivio infundatur \ddot{a} \odot li, confici \ddot{a} elegantissimum, satis correctum, dicit. Et p. 529. si \odot is communis p. iiij. cum p. j. \ddagger ii addito carbonum \ddot{e} re colliquescant, & in alcali convertantur, ac dein ex hacce massa lixivium paretur \ddot{a} eum cum ∇ a, eique instilletur \ddot{a} \dagger dus, de jici \ddagger ii \ddot{a} annotat. Ex hepate \ddagger ii, seu croco metallorum, utpote in quo multum \ddot{a} is \ddagger ii adhuc latet, si lixivium ejusdem cum ∇ a calida facimus, mediate \dagger to \odot atum \ddot{a} , sed tenerius, juxta BOERHAAVE *Elem. Chym. T. 2. p. 515.* obtinemus. Quod idem per arcanum duplicatum, \odot Anglicanum, \star cum, aut etiam per alcali \square osum, uti MEYDERUS l. c. p. 411. innuit, efficimus, quid

quid quod sponte \odot atum Δ ex eodem successive ∇ tari
 IDEM testatur. JUNCKERUM remanentias $R\alpha$ \ddot{u} ii e scoriis
 factæ sumere, cum ∇ a coquere, easdem filtrare, & ∇ ne
 cum ∇ to instituere, primum dein & secundum ∇ atum
 abjicere, & tertium ac quartum edulcorare, asservare, &
 ceu Δ egregia in catarrho suffocativo efficaciam exhibere,
 NEUMANNUS l. c. p. 323. tradit. Ex $R\alpha$ \ddot{u} ii concentrata
 ∇ ne per ∇ um \odot li, ac per evaporationem & edulcora-
 tionem, Δ \ddot{u} ii solubile produci posse, in MEUDERO l. c.
 p. 413. invenimus. Quid quod ex omnibus R is \ddot{u} iali-
 bus, mediante ∇ do instillato, Δ \odot atum ad fundum agi,
 res experientia comprobata est. Illud etiam præparatum
 \ddot{u} ii, quod R am \ddot{u} ii siccam Grammani vocant, quodque
 ab HOFFMANNO in *Opusc. Med. var. arg.* p. 484. & in *Not. ad*
Poter. p. 560. indigitatur, dum nempe \odot X cum vitro \ddot{u} ii
 lento Δ is gradu ∇ atur, flores ∇ a calida per chartam bibu-
 lam edulcorantur, & reliquæ \odot Xci per ∇ repetita desilla-
 tione separantur, nil aliud quam Δ \ddot{u} ii ∇ ne sequestratum,
 esse videtur. Non enim alvum movet, nec vomitum, asse-
 rente eodem auctore, sed diaphoreticam saltem vim obtinet,
 hinc in febribus malignis, in mania, melancholia & quartana
 ceu arcanum ab ipsius inventore adhibitum fuit. Itaque
 in vitro etiam \ddot{u} ii, quis crederet, Δ adhuc latere sic co-
 gnoscimus. Quod idem encheiresis a KLAUNIGIO in *No-*
locom. Charit. p. 82. communicata etiam comprobat. *Compo-*
nitur dicit ille efficacissimus \ddot{u} , quem \ddot{u} ium vitæ celestem ap-
 pellare amant, ex vitri \ddot{u} ii \ddot{u} sati & \odot ei \odot li partibus equali-
 bus, \odot hoc ad siccitatem usque a vitro \ddot{u} ii abstrahitur, ite-
 rumque eadem ejusdem \odot ei quantitas affunditur, & abstra-
 hendo & affundendo septies proceditur. Hoc modo \ddot{u} eri præ-
 parato addi solet ∇ , qui ex ∇ Rati \mathbb{B} j. & ∇ Mastich. \mathbb{Z} j.
 per $\mathbb{4}$ digerendo fit, & trium \ddot{u} erum digestionem commit-
 ritur. Abstracto postmodum vel decantato ∇ , \ddot{u} eri recens
 iterum ∇ affusus ad deflagrandum accenditur, quæ deflagra-
 tio bis erit repetenda, commovendo interim spatula \ddot{u} erem,
 donec

D

Labi

donec flamma cessat. ☿ qui restat bene exsiccatuſ admira-
 randi sane est effectus, si ejus vel gr. iß. vel gr. ij. cum ama-
 ricante aliquo extracto v. gr. centaur. min. in pilulam reda-
 cta duabus horis ante paroxysmum quartanario exhibe-
 antur, hac tamen lege, ne per biborium aliquid superbibatur,
 utpote quo infringetur medicamenti energia. Vix deglutita
 pilula leniter sequuntur ☿ vomitus, ☿ secessus, ☿ sudor, ☿
 quod omnium optimum est paroxysmus exulat, si, quod ra-
 ro accidit, non prima, altera certe vice, nec meini ulli la-
 tentis miasmatis febrilis semina curas fecisse. Anne hocce
 ex vitro stibino obrentum ☿ tantis encomiis dignum, aut
 reliquis ☿ibus giatis præferendum sit, experientissimorum
 hic loci Medicorum tentamina, quæ eodem in quartanis
 rebellibus instituere sibi proponunt, edocebunt. Præter
 ☿antium vero ☿ ☿ii, album quoddam ☿ ☿ stibii BOER-
 HAAVIUS Elem. Chym. T. 2. p. 518. parare docet: ex li-
 quore quippe ☿oso residuo post ☿ii diaphoretici ☿nem de-
 cantato per ☿tum stillatitium fortissimum ☿isculum albissi-
 mum, tenuissimum, insipidissimum, quem ☿ ☿ii vocat, ac-
 quisivit. Utique vero hic Clarissimo MACQUER Elem. de
 Chym. Pratiq. T. 2. p. 387. adstipulamur, qui improprie
 hoc productum ☿ ☿ii vocari credit, cum potius materia
 perlata, seu calx ☿ii regulina tenerrima censenda sit.

§. XIII.

Hæcce sic per varias methodos variaque ☿antia ex
 variis giatis præparatis educta ☿a ☿ii ☿ata, & plura alia,
 nam NEUMANNUS l. c. p. 322. ultra sexaginta ☿a ☿ii se
 confecisse ait, odore & flamma semper ☿eam suam indo-
 lem sufficienter produnt, sed, si ruffo colore simul prædi-
 ta sunt, ex ☿oali profapia adhuc pullulare, si que ☿e com-
 muni graviora sunt, a regulo etiam illa non libera esse, sic
 arguitur. Omnibus ergo majorem minoremve, pro di-
 versa principiorum inhærentium admixtione, emeticam
 vel catharticam vim inesse, si ad gr. iij. iv. datur, quis ne-
 gabit,

gabit, ea vero ideo summopere noxia esse, nequaquam asseveramus, quin potius, cum o-oale principium per notabilem ♁is quantitatem quadantenus domatum sit, cum regulinis etiam gravibus metallicis particulis gaudeant, illa ♁e communi præstantiora esse, & efficaciori præ eodem virtute aperiendi, resolvendi, obstructa vasa referandi, impuritates sanguinis corrigendi, & per diaphoresin, aut ☐am eliminandi, si ad gr. β. vel j. præbentur, instructa esse, confitemur. Ut hinc in scabie, lue ♁ea, arthritide, rheumatismo, scorbuto, affectibus catarrhalibus, asthmate, obstructionibus viscerum, hydrope, febribus intermittentibus, præcipue quartana, cataracta, gutta serena, suppressione mensium, & in omnibus affectibus, ubi ☩ crudum laudatur, præ eodem commodus & proficiuus horum ♁um ☉atorum usus esse possit. Cumque in hisce nominatis morbis ob regulinas potissimum particulas, ponderis suo resolventes, ♁a hæcce laudem mereantur, si aliæ adhuc partes metallicæ cum regulinis & ♁eis combinantur, sicque ♁a regulino-metallica parantur, effectus resolvens & aperiens eo insignior, eorumque usus in morbis, ab obstructionibus pendentibus, eo potentior erit. Quod præcipue de ♁e ☩ii ♁iali, quod ex scorii reguli ☩ii simplicis solutis cum ☉li ☩tis solutione, vel limatura ☩tis in ☩u ☉ri soluta, ☩atur, quodque flavo-rufescentem colorem exhibet intelligendum est: conferatur HOFFMANNI *Observ. Phys. Chym.* p. 263. & CARTHEUSERI *Elem. Chym.* p. 139. & *Pharmacolog.* p. 500. quale quidem etiam ex reguli ☩ii ♁ialis scorii solutis per ☩dum instillatum producur. Quod vero illud ♁☩ii regulino-metallicum attinet, quod ♁☩ii ☉are appellatur, & per solutionem ☉i cum ☩ria factam ex scorii ejusdem reguli simplicis ☩atur, illud ob ☉i moleculas admixtas, effectu vulgaria ♁a ☉ara antecellere nequaquam credimus. Ita & illa, quæ ex scorii regulorum ♁ialium ☩eorumque separantur, licet aliquid metallici, sed impuri, contineant, ut adhibeantur, quum tuta minime sint, non suademus.

§. XIV.

Sic igitur varias suppeditavimus methodos, quibus varia Δ a §ii \odot ata parari poterunt, at cum omnia hæcce via sicca per detonationem ope alcalinorum ex §io eversa fuerint, cum notabilis sic Δ is jactura facta fuerit, cum coales atomi sic magis evolutæ fuerint, cum ne coacta ad fundum dejecta fuerint, cum +da ad +andum adhibita illa alcalinis particulis omnibus spoliaverint, effectu potentiori emetico, ac eo ipso magis infido, illa prædita esse non mirandum est. Sed, quando alias methodos. cognititas esse dicemus, ubi via humida, calore leniori & absque dispendio Δ ex §io extrahi poterit, ubi placido magis & spontaneo secessu, absque +ante adhibito, Δ æ partes ad fundum eunt, & ubi alcalinis partibus adhuc gaudent, talia sic obtenta Δ a, cum subtiliora, teneriora, puriora, imo magis Va sint, multis parasangis reliqua antecellere, tutioremque effectum edere tunc non dubitandum erit. Tali vero methodo elegans & tenellus ille pulvisculus rubicundus, quem Alkermes Minerale aut Pulverem Carthuzianorum vocant, ordinario confici solet, quem quidem nihil aliud, quam Δ §ii purius mitiusque esse, ex modo illud præparandi, & ex æthiologia, processui ejusdem subjungenda, elucescet. Non melius vero nos acturos esse arbitramur, quam si integrum processum, iisdem plane verbis, & ea vernacula, qua A. 1720. jussu Christianissimi REGIS Chirurgus Gallus DE LA LIGERIE, qui eum in arcanis habuit, liberalitate regia motus, publico communi- cavit, apponemus. Ita vero schedæ, tunc temporis distributæ, illum tradiderunt. *Il faut prendre du salpêtre ou nitre de deux eaux, l'écrafer, puis le mettre dans un creuset d'Allemagne, mettre le creuset dans un fourneau, ayant eu soin de mettre dessous un ruielleau. On entouvera le creuset de charbon allumé, le salpêtre fondu, on jettera par projection du charbon grossièrement pulvérisé jusqu'à parfaite saturation,*

on jettera la matiere fondue dans un cone où mortier bien net; puis refroidie dans un vaisseau de verre, on l'exposera à l'air, jusqu'à ce qu'elle soit en eau, on filtrera la liqueur par un papier gris. Prenez quatre livres de bon Antimoine de Hongrie, cassé par petits morceaux, & dont vous aurez separé la poudre fine par un tamis de crin, mettez le dans une caffetiere qui tienna quatre pintes & plus, versez dessus une livre de liqueur de nitre fixe décrite cy-dessus, & quatre pintes d'eau de pluye, faites bouillir le tout pendant deux heures à feu & bouillons egaux, après quoi on retirera la caffetiere du feu, & on filtrera les deux tiers de la liqueur encore bouillante par un entonnoir garni de papier gris. On remplira de nouveau la caffetiere d'eau de pluye bouillante, on y ajoutera douze onces de la liqueur de nitre fixe, ce que l'on fera bouillir pendant deux heures avec égalité de feu & de bouillon, comme auparavant, puis la caffetiere retirée du feu, on filtrera de nouveau les deux tiers de la liqueur comme cy-devant. Ensuite l'on remplira pour la troisieme fois la caffetiere d'eau de pluye bouillante, & on y ajoutera huit onces de la liqueur de nitre fixe, on fera bouillir le tout encore deux heures, & la caffetiere retirée du feu, on filtrera toute la liqueur bouillante. On versera ces trois decoctions dans une grande terrine de grés, on les laissera vingt quatre heures sans les remuer, & après ce temp on versera par inclination la liqueur qui surnagera une poudre rouge, que l'on trouvera au fond de la terrine, la quelle poudre sera mise sur un entonnoir garni de papier gris, pour s'y égouter, après quoi on versera dessus de l'eau pendant qu'elle sera encore sur l'entonnoir, jusqu'à ce que les gouttes d'eau, qui tombent à travers le filtre, n'ayent plus aucune salure. On laissera desseccher cette poudre à l'air, quand elle sera seche, on la detachera exactement du papier pour être mise ensuite dans une petite ecuelle de terre vernissée, & on versera dessus environ quatre onces de bonne eau de vie, que l'on enflammera, on dessecchera ensuite la poudre, en la remuant avec une petite spatule de bois, on y rebrulera de nouveau

de l'eau de vie en même quantité, & on dessecbera la poudre, comme
auparavant, & celà à deux reprises. Concinnius & latio dona-
tum modum procedendi PHARMACOPOEIA ARGENTORATENSIS
p. 136. ita proponit. R. ꝑii Hungarici grosso modo contusi
℥iv. immitte in ollam mensuras duas vel tres continentem, &
affunde liquoris ℞i Vi cum carbonibus parati ℥ij. Fon-
tanæ ℥viij. Fac omnia bullire per duas horas, postea duas ter-
tias partes liquoris adhuc bullientis per chartam bibulam filtra,
repleque vas de novo ∇a, admiscendo prius adhuc liquoris ℞i
Vi ꝑxij. coque ut antea, & filtra ad remanentiam tertiae partis,
cui tertia quoque vice adde aliam Fontanam & liquoris ℞i
Vi ꝑviij. Ebulliant adhuc per duas horas & postmodum li-
quor filtratur, & cum reliquis reponatur ad quietem, ubi ad
fundum subsidet ꝑ rubicundus, quem post decantationem ∇a
colliges, edulcorabis bene & siccabis. Postmodum affunde ∇Ra-
tissimum & accensum desuper deslagrare sine, hocque bis aut ter
repete, ferem continuo agitando. Tandem exsiccatum ferem
in vase clauso serva. Et CODEX MEDICAMENTARIUS PARI-
SIENSIS p. 257. eadem plane proportione & modo proces-
sum proponit, nisi quod loco Fontanæ pluvialem, &
loco ∇Ratissimi ∇Ratum assumere jubeat. Cum illa etiam,
quæ in Pharmacopœa Argentoratensi describitur me-
thodo HOFFMANNI descriptio, quam in *Observ. Phys.*
Chym. p. 264. tradit, fere coincidit. CARTHEUSERUS in *Phar-*
macologia p. 498. paululum diversam a prioribus præ-
parationem Kermes mineralis sequentibus verbis tradit.
R. ꝑii crudi in ferem subtilem redacti liquoris ℞i Vi
sive alcabest Glauberi ana ℥ij. mixta forti ∆e per sem &
sem digerantur, deinde adfusa prius Fontanæ aut pluvia-
lis ferridæ ℥ij. adhuc per horam integram sub continua cum
rudicula lignea agitatione coquantur, & postea calida solu-
tio per filtrum trajecta, vel saltem decantata in vase mundo
reponatur, sic intra breve tempus magisterium rubrum ∆eo-
regulinum ad fundum secedit, quod ∇a probe eluendum &
∇Ratissimo superfuso & accenso depurandum est.

§. XV.

heuserian.

§. XV.

Nunc autem, postquam methodum Kermes minerale parandi protulimus, hujus processus æthiologiam, ut Chymicos rationales decet, reddere par erit. ¶ nempe crudum, cum alcali ¶ Vi & ¶ Va pluviali coctum, calore & motu in ¶ Va post aliquot horas discussa compage resolvitur, quatenus alcali ¶ i spiculis suis in stibii poros penetrat, mixta ipsius a se invicem separatur, adeoque ¶ eas partes a regulinis divellit, quid quod ipsas ¶ eas particulas, utpote sibi amicissimas, nam cum alcalinis majorem affinitatem quam cum regulinis eadem alunt, uti illud pulcherrime Celeberrimus GEOFFROY in tabula affinitatum in *Memoires de l'Acad. des Sc.* A. 1718. p. 205. explicuit, in sui consortium rapit, easque in ¶ Va solubiles reddit. Et, percolato hoc lixivio, ¶ eæ hæ molecule simul cum alcalinis unitæ filtrum transeunt, & quamdiu calidum est lixivium, tamdiu cum iisdem in ¶ Va conjunctæ manent, tamdiu etiam propter calorem in motu constitutæ specificè leviores sunt, & superiorem locum in lixivio occupant. At, quando refrigescit idem, ¶ ei flocculi, ob calorem cessantem, adeoque inductam in lixivio quietem, graviores nunc facti, alcalinorum commercium deserunt, quæ ipsos non ita firmiter per solam coctionem, uti per fusionem fieri solet, complecti potuerunt, atque sponte & successivè ad fundum vasis secedunt, ¶ eremque rubicundum, quem Kermes minerale, aut pulverem Carthusianorum, vocant, exhibent, non tamen ab omnibus alcalinis particulis ita liberis fieri posse, ut non quosdam etiam in præceptis secum ducant, sciendum est. Nec a regulinis partibus penitus immune esse hocce ¶ iridem notandum, cum enim alcalina ¶ ibus juncta metalla, quod sola nequeunt, recludere & solvere possint, a regulinis metallicis miculis semper aliquid in lixivio solutum, & ¶ i adhaerens, cum iis iridem deorsum tendet. At, cum regulinis partibus ocales atomos

mos indissolubili fere nexu inhaerere diximus, & oalibus principiis constabit Kermes nostrum. Et cum ∞ ♀i certa proportione junctum rubro colore illud imbuat, alcalique etiam certa proportione combinatum cum ♀e hepar ♀is & rubram massam formet, ob alcali adhuc sociatum etiam colore eminentiori pulchriorique purpureo, quam ♀a alia stibina habere solent, idem coruscare debere, pater. Cum vero in ipsa operatione per coctionem diuturnam ∇a exhalet, ⊖∇ alcalinum sic, ut ♀ in †io restitans evertere possit, ⊕ia enim non agunt nisi soluta, hinc ut nova ∇a aliquoties adfundatur, necesse est, quo, sufficienter solutum alcali Dosam, sic quidquid stibio adhuc adheret ♀is, ulterius segregare valeat. Cumque ∇a pluvialis reliquis levior, purior ac subtilior sit, ad agendum & solvendum aptior & convenientior illa erit, & prae caeteris optime in operatione adhibebitur.

§. XVI.

Hancce ♀ ope alcalini ❧ui per coctionem ex †io extricandi, & spontanea ☞ne colligendi, encheiresin haestenus allegatam, & explicitam, non ab illo, qui eam in arcanis habuit, & regia munificentia victus aperuit, primum inventam fuisse, nec etiam apud eum hocce medicamentum insignem nominis famam acquisivisse, dicendum est. Haec potius recensente LEMERY filio *Memoir. de l'Acad. des Scienc.* A. 1720. p. 418. Kermes mineralis a tenuibus natalibus ad nobilitatem ipsius usque fata fuerunt. Dominus DE LA LIGERIE, Chirurgus Gallus, a Domino DE CHASTENAY, qui Landavii locum Regis tenebat, quemque pharmacopoeus quidam Germanus, & GLAUBERI discipulus, hujus praeparationis participem fecit, eandem accepit, illamque A. 1713. fratri SIMONI, Carthusiano Monacho, Luretiis Parisiorum communicavit. Hicce vix dum remedio positus, opportunam statim occasionem ejusdem efficaciam in alio fratre Carthusiano A. 1714. febre pnevmonica cattarrhali

tarrhali gravissima decumbente, & fere conclamato, testandi nactus erat, quem, in mortis agone jam constitutum, eodem exhibito, ad vitam revocavit. Insperatus æque ac exoptatus hic effectus illico hujus remedii famam longe lateque Parisiis expandit, ita ut ad Carthusianum fratrem innumeri, & quotquot hocce medicamento opus habebant, confugerint, unde quidem Pulveris Carthusianorum, a Gallis la Poudre des Chartreux, Germanis etiam das Cartheuser Pulver, nomen ipsi impositum fuit. Cumque prospere cum effectu a plurimis etiam Medicis hic ☿ sæpius in usum traheretur, qualem præcipue præter alios LEMERY A. 1719. in Marchione quodam Gallo, qui peripneumonia, periculosissimis symptomatibus stipata, cujusque res penitus fere desperata erat, decubuit, expertus est, cumque ideo eodem anno etiam Dn. LEMERY uti & Dn. THUILIER in fratris Simonis gratiam, laudibus hujus pharmaci, in scheda publica impressis, subscribere non dubitarent, Archiater tunc temporis Regius Dn. DODART, meritis egregii medicamenti permotus, REGIAM MAJESTATEM ut publica pro salute hocce remedium acquireret facillime disposuit, idque etiam A. 1720. ab illo, qui rectum parandi modum Carthusiano fratri aperuit, a LIGERIO nempe, obtentum fuit, qui per totam Galliam arcanum suum divulgare & schedis impressis palam facere non diu cunctatus est. Idem vero LIGERIUS ingenue illud fassus est, inventionis gloriam GLAUBERO tribuendam esse, hinc etiam ad modum GLAUBERI illud specioso nomine Alkermes mineralis, id est aurifici mineralis, insignivit, quoniam ☿ ☉are eidem inesse GLAUBERUS credidit, ideoque illud pro panacea in omnibus morbis venditavit.

§. XVII.

Et, re vera methodus ☿ ex ☿io mediante alcalino ☉oso ☒uo separandi, GLAUBERO tanquam inventori adscribenda est, hoc tamen simul hic notari debet, quod illa,
E
qua

qua GLAUBERUS usus est encheirefis in Ae e stibio segregando, suaque panacea paranda, a Ligeriana non solummodo in aliquibus plane diversa sit, verum etiam alio potius ex fine a GLAUBERO instituta fuisse videatur. Nam ille Fuculus rubicundus, qui ex Fio cum liquore Qi Vi & Va cocto in Ligeriano processu sponte ad fundum cadit, cum Glauberiana panacea, uti ex ipsissimis Glauberianis verbis, mox afferendis, patebit, non unus idemque existit. Quippe in suo processu GLAUBERUS V liquori Qi Vi admiscuit, ut post digestionem aliquot rum impuriore, uti credidit, partes descenderent, sed hæ Ligerianum Kermes existunt, hasque tanquam faeces abjicere iussit, & puriores in V solverentur, quæ concentratæ sub lapidis rubicundi, Qi solubili similis, aut, uti in alio loco dicit, sub teneri fusci Feris forma, si V abstraheretur, caderent. Sic vero V etiam a GLAUBERO alium in finem, & alio tempore in operatione adhibitum fuisse, iridem constat. Duo sunt loca, ubi præparationem panacæ suæ communicat hicce author, unus in *Miraculo Mundi Operum Chymicorum* p. 137. extat, ubi recte & ænigmatice eandem his verbis proponit. *R. 2. oder 3. Pf. dieses Menstrui, fehre oder verwandele seine corrosivische Natur durch des Feuers Krafft in eine uncorrosivische, so hast du ein solches Menstruum fertig, darmit diese Medicin bereitet wird, nehmlich also: solvire in diesem Menstruo so viel primi entis auri, welches an vielen Orten der Welt, und gemeiniglich bey Gold-Bergwercken gnugsam zu finden, so viel es in der Wärme zu sich nehmen will, und eine rothe solution daraus werde, dieselbe setze mit gebühlichem Gewicht vini solventis wiederum etliche Tage ein, zu digeriren, so separiren sich die reinere Theilen von den unreinern, und fallen d'e feces von der Medicin zu Boden, welche man hinweg thun soll, die Medicin aber durch ein gelinde Wärme concentriren, so wird ein rother durchsichtiger Stein, einem solvirlichen Salz gleich, darauß, welchen man ausnehmen und bewahren soll. Ist eine Medicin, deren in rerum natura,*

si Exhio

tura, auſſer dem *Lapide Philoſophorum*, keine gleich zu finden, und über 10. oder 100. Jahren eben ſo gut, als am erſten Tag, und thut das jenige alles mit groſſer Verwunderung, was der ſelben allhier zugeſchrieben wird, dafür billig alle Menſchen dem lieben *Gott* nicht gnugsam *Danck* ſagen können. *Quod vero* ☒, de quo hic fermo eſt, liquorem ☉i ☍i, quem alias alkahelt, ſive ☒ ſuum univerſale, ſpecioſo magis quam vero titulo, author vocat, primum ens ☉i ☍, & vinum ſolvens ☍ ſignificet; illis, qui a limine ſolum adeptos ſalutarunt, non incognitum fore arbitramur. Alter locus, & quidem clarior, nam ipſe faterur, quod alibi obſcurus fuerit, in *Pharm. Spagy. Oper. Chym.* p. 62. repetitur, ubi illud ænigma ita explicat. Die *Bereitung* beſtehet mehrentheils in der *Calcination* ſo durch das *Nitrum* geſchieht, dadurch dem *Antimonio* ſein *Gift* und unzeitiges *Weſen corrigirt* und umbgekehrt wird, hernacher *cum Spiritu vini* das reinere *Theil* daraus gezogen, den *Spiritum vini* wieder davon *abſtrahirt*, ſo fällt ein zartes brauns *Pulver*, welches dieſes verrichten kan, ſo ihme allhier zugeſchrieben wird. *Hancce* vero ultimo loco traditam panaceam, cum paulo mutatis verbis perſcripta ſit, a priore differre ſic videri poſſet, re tamen accuratius penſitata modum procedendi unum eundemque eſſe convincemur. *Quam enim puriorem* ☍ii partem, id eſt *Æeam*, cum ☍ concentrare jubet author, illam uno in loco ſub forma ☉is rubicundi, aut lapidis, remanere dicit, altero vero in loco ☍ abſtrahendo ſub forma ☍eris fulci cadere aſſerit, ſed concentrationem hanc abstractione peragi debere quis non intelligit. *Illam* tamen differentiam, quæ colorem & conſiſtentiam attinet, qua una panacea ſub forma ☉is aut lapidis rubri, altera vera ſub forma ☍eris fulci prodeat, nos non penitus intelligere, lubentes ſatemur, niſi illud ſtatuere velimus, quod pro majori minorive ☍ abstractione ſive concentratione, pro differenti etiam proportione, quatenus in uno proceſſu plures regulinæ alcalinæque partes cum *Æe* decidunt, ſic

inde paulo solidior adeoque \ominus i aut lapidi, licet hoc admodum improprie dictum sit, similis forma, color etiam magis rubicundus producto, quam quidem in altero processu, conciliari debeat. Duplicem tamen panaceam GLAUBERUM possedisse, ex operibus ipsius passim certiores reddimur, unam vulgarem vocat, & sub rubicundi, alio in loco sub fusci, & iterum alibi sub flavi F eris, facie comparere asserit, hanc pro pauperibus parare solebat, nec nisi sub forma pilularum dispensabat, alteram vero, quam \odot arem vocat, & purpureo colore præditam esse dicit, divitibus destinabat, hancque in forma F eris divendebat, sed leniorem effectum hanc edere, ut dupla dosi danda sit *Opp. Chym.* p. 70. dicebat. Ex hac ultima vero panacea *Oper. Chym.* p. 286. \odot potabile confici posse, cum quo dein in triplici naturæ regno, juxta p. 292. mirandi & insignes effectus produci poterunt, IDEM annotat. Omnia vegetabilia quippe ejus ope lætius citiusque crescere, odore & sapore suaviora evadere, effectumque potentiorum acquirere, apud mares æque ac fœminas fœcunditatem inde augeri, metalla tandem imperfecta per eandem in purissimum & nobilissimum \odot mutari, pompose gloriatur.

§. XVIII.

Hanc nunc Glauberianam panaceam, si cum Ligeriano Kermes æqua lance ponderamus, ratione principiorum quidem non multum ab eodem differre, quum utrumque A H ii per alcali \ominus i separatum existat, sed in quibusdam tamen ratione modi parandi discrepare, non difficile intellectu est. Haud obscure enim ex processu Glauberiano patet, fœces illas, quæ statim post digestionem ad fundum cadunt, Ligerianum Kermes esse, hoc vero A H ii sic sponte F atum, ceu inutile rejicere GLAUBERUS jussit, & impurius sic a puriori separari credidit, ac remanentem potius rubicundum, lapidi aut \ominus i similem, vel fuscum F erem, panaceam suam nominavit. ∇ vero ante

F atnem

nem ideol GLAUBERUS adhibuit, ut purius Δ \dagger iatum medi-
 ante eo extraheret, cum e contra LIGERIUS post \dagger nem Δ im-
 purum mediante ∇ corrigere, & per deflagrationem auferre
 ac expellere voluerit. Quamvis igitur methodo Glauberiana
 processum suum instituisse LIGERIUS asseruerit, cum tamen
 modus Δ \dagger ii præparandi & finis utriusque diversus fue-
 rit, LIGERIUS rectam GLAUBERI methodum aut ignorasse,
 aut saltem non adhibuisse, sic palam fit. Ante ipsum vero
 LIGERIUM Abbas ROUSSEAU in Libr. *Preservatifs & Remè-
 des universels* p. 95. processum genuinum & integrum
 GLAUBERI jam descripsit, ex errore tamen Abbati DE COM-
 MIERS inventionem hujus remedii tribuit, qui forsitan illud
 ex GLAUBERO, reticendo ipsius nomen, exscripsit. Sic vero
 tamen, quoniam GLAUBERUS cum liquore Φ ∇ ∇ simul
 ∇ ad extrahendum Δ ex \dagger io in auxilium adhibuit, \dagger erem-
 que subtilem sponte cadentem ceu fæces rejecit, LIGERIUS
 primus semper existet, qui solo alcalino lixivio Δ separare,
 quique breviori & commodiori via illud extrahere, pu-
 riusque Δ sponte se se \dagger are, nos docuit. At, hujus etiam
 inventionis gloria LIGERIO dubia adhuc reddi solet, cum
 tredecim jam annis, antequam ille arcanum suum publici
 juris fecit, A. nempe 1707. clarissimus LEMERY pater, \dagger
 tunc temporis mille variisque experimentis explorans &
 tentans, methodum per alcalinum \boxtimes Δ solvendi, separan-
 di & ∇ a lavandi *Traité de l'Antim.* p. 22. tradiderit. Me-
 diante \odot eo quippe \dagger i p. d. cum \dagger io costo lixivium ru-
 bicundum obtinuit, ex quo \dagger rubicundus sponte se se
 \dagger avit, quem Δ \dagger ii esse probe agnovit, imo quodvis li-
 xivium alcalinum huic extractioni aptum existere jam af-
 firmavit, hinc liquorem Φ ∇ ∇ , tanquam alcali efficacis-
 simum, ipsum non laruisse, & ab eodem pro hac opera-
 tione itidem utilem habitum fuisse, non dubitandum est.
 Nec LEMERY a GLAUBERO illum processum hausisse proba-
 bile est, cum \dagger enim ex professo tractaverit, varias em-
 cheireses cum eodem instituere, variisque in \boxtimes uis idem im-

mergere necessario debuit, adeoque cum alcalinis illud explorare negligere non potuit. Quamvis igitur ex LEMERYO methodum hancce LIGERIUM tacitum hausisse non asseverare velimus, inventi tamen gloria ipsi ab eodem dubia reddetur, in quo quidem LEMERY filius *Memoir. de l'Acad. des Scienc.* A. 1720. p. 429. patris sui partes strenue tuitus est, aut certe cum LEMERYO eandem partiri LIGERIUS cogitur. In nulla quippe re a Lemeryana methodo Ligeriana præparatio differt, nisi quod loco Oo ei O i p. d. O i O p. d. Ligerius assumpserit, sed utrumque alcalinæ naturæ existit, quodque posterior V post v nem & edulcorationem desuper A adhuc deflagaverit.

§. XIX.

Quum vero O ia alcalina V a omnia, uti id LEMERY jam agnovit, claves, quibus mediantibus A in O io recludi poterit, existant; non mirum, & alios in arte spagirica excellentes viros, variis alcalinis Q uis O vel regulum ipsius tractantes, A exinde prolicuisse, sicque æque ac GLAUBERUM, LEMERY & LIGERIUM A a O ii teneriora spontanea v ne obtinuisse, quæ etiam pro totidem Kermes speciebus jure meritoque haberi debebunt. Ita VIGANUS testante HOFFMANNO in *Not. ad Poter.* p. 561. ex O o, O o, O e communi O O io regulum confecit, ex cujus separata scoria O O dissoluta in fortissimo lixivio v a sepe agitando nobilissimum A O ii acquisivit, qui levis O O iatus odoris est gratissimi O O saporis non ingrati, febres ardentes unica dosi profligans, sudorem O O am movendo. Et ipse HOFFMANNUS, cum A O ii purissimum V atum, cujus laudes mire prædicat, parare vult, hocce fundamento nititur. In *Dissert. de Mirab. Ais O iati V ati efficacia in Medicina, in *Opusc. Med. var. arg.* reperunda p. 485. problematice illud adhuc proponit. Sumitur nempe O O crudum, vel ejus minera Hungarica, aut regulus O O ii medicinalis in quo A magis reclusum O O extravertum est, miscetur cum liquido penetrantissimo, non tamen pure lixivio-*

lixivioso, & ita substantia Δ ea dissolvitur, quæ etiam singulari encbeivesi, nullo alio interveniente liquore heterogeneo, multo minus \dagger do, in fundum dejicitur, ubi \ddagger coloris obscure rubicundi apparet, qui ∇ a purissima elorus & exsiccatus medicamentum nostrum est desideratum. Magis aperte tamen IDEM AUTHOR in *Observ. Phys. Chym.* p. 263. & 265. illud describit. Sumi debet \ddagger crudum, seu melius regulus \ddagger ii sic dictus medicinalis, ipsique adjungi æqualis portio Θ is Φ i vel Ω i ∇ i fortiter calcinati, quæ mixtura per aliquot horas coquantur ex ∇ a communi subtiliori, nempe pluviiali, postea decantatæ solutioni affundenda est ∇ Ψ æ probe saturata, quæ etiam non secus ac \dagger dum quoddam Δ eam substantiam ex vinculis \ddagger ii extricat, eam dimittit in fundum, simulque ∇ eam ex Ψ a principium, dum se se unit cum ea, vim quandam corrigen-tem drasticam Δ is efficaciam communicat. Nec STABELII etiam Δ \ddagger ii ∇ quod *Chym. Dogm. Experiment.* T. 2. p. 315. describit, alio ex fonte fluit, & a prioribus ratione essentia & modi præparandi differt. Recipit enim Ψ æ lbj . ciner. clavell. lbij . \ddagger sata & mixta immittit vasi ferreo, exponit per 14. $\&$ Δ i libero, tum massam banc coquit cum sex mensuris ∇ æ, lixivium colat ac filtrat, postea inspissat, inspissatum Θ in tigillo Δ is ope fundit, ac deinde in conum infundit, porro recipit Θ is hujus contusi lbij . reguli \ddagger ii medicinalis lbj . & cum ∇ æ mens. iv. coquit in vase ∇ eo vitrato per 6. horas, solutionem hanc calidissime filtrat, liquori filtrato ferventi mens. ij. ∇ æ puræ pluviialis frigida infundit, sic successive ∇ æ vidit ad fundum \ddagger erem rubicundum, per filtrationem a residuo lixivio separandum & leniter exsiccandum. ∇ am vero pluvialem frigidam ad ∇ andum hic adhibitam nihil aliud facere, quam ut ∇ æ nem, sponte eventuram, motum liquoris citius sistendo, adeoque levitatem Δ i auferendo, acceleret, facile patet. Cum solo vero alcalino ∇ uo concentrato, Θ eo Ω i, absque ∇ a, forti digestionem, unius horæ spatio Δ ex \ddagger io extrahit, & per ∇ ui decantationem MEUDERUS l. c. p. 402. separavit. Quod si tandem simpli-

simplicissima encheiresi, sola Fontana, mitius ex ⚡io vel scoriis regulinis Δ everti, spontaneoque secessu separari poterit, uti illud auctorum fide dignorum experimentis compertum est, inter Δa ⚡ii, Kermes analoga, & hūc locum concedere par erit. Sic quondam HOFFMANNUS *Disser. citat. in Opusc. Med. var. arg.* p. 484. Fontana, nullo accedente alio liquore, ipsum Δ copiosissimum ex scoriis reguli ⚡ii simplicis separavit, quod probe elutriatum & exsiccatum non amplius vomitum sed diaphoresin egregie excitavit, miscuit hoc ipsum cum anatica portione ☉i fulminantis exactissimo tritu, quod ☉alem virulentiam egregie in mineralibus cicurare consuecit, & hocce remedium efficacissimum in morbis chronicis vincendis iudicavit. Et Ruffelianus pulvis, quem SENAC *Nouveau Cours de Chym. selon les principes de Newton & de Stahl* T. 2. p. 202. ita describit, non multum a præcedenti præparatione differre videtur. Prenez de l'Antimoine, faites le fondre dans un creuset, & tandis qu'il est en fusion, jetez le sur le champ dans l'eau froide, il tombera au fond une poudre grossiere, & il y en aura une qui restera suspendue dans l'eau, decantez la liqueur pour avoir la poudre fine, qui est sudorifique & tres peu emetique. Quomodo denique CARDILUCCIUS Chymicus insignis Δ suum ⚡ii, quod diu in Germania cum successu exhibuit, &, referente GEOFROY *Tract. de Mat. Med.* T. 1. p. 225. sub nomine Centaurii mineralis abscondidit, paraverit? non quidem novimus, at ex optimo effectu, quem edidit, itidem Δ quoddam ⚡ii tenerius extitisse, non dubitamus.

§. XX.

Hæ sunt variæ illæ encheireses, quibus, mediantibus ☒uis alcalinis, Δ purius Viusque spontanea ☞ne varii auctores pararunt, cumque inter illas, quæ a LIGERIO alkermes mineralis nomine insignita fuit, maximam præ reliquis famam acquisiverit, Chymici etiam solertiores in ipsius principia per varia tentamina studiose inquirere aniam

ansam arripuerunt. Iliadem post Homerum suscipere-
 mus, si experimenta, ad particulas Kermes constituentes
 detegendas, ejusque naturam revelandam, instituere vel-
 lemus, cum Celeberrimus GEOFROY, revera Philosophus
 per ignem, aded exactè hoc labore defunctus fuerit, ut
 non solummodo eruditis atque curiosis abundè satisfecerit,
 verum etiam vix a quovis perfectius ac accuratius exa-
 men circa Kermes diacrisin tradi poterit. Sequenti vero
 modo referentibus *Mem. de l' Acad. des Scienc. A 1735. p. 54. sqq.*
 curiosum at laboriosum opus aggressus est. Primo Ligeriana
 methodo 3. ebullitiones cum ℥ii ℔j. liquoris ☉i Vi ℥iv.
 addendo dein ℥iij. tandemque ℥ij. ejusdem & ☿æ pluvialis
 ternis vicibus semper ℔ij instituit, sicque Kermes 5j. &
 gr. LX. ponderis parisini obrinuit. Denuò dein 3 ebullitio-
 nes cum ℔iv. ☿ii, liquor. ☉i Vi ℔j. dein ℥xij & ultimò
 ℥vij atque ☿æ pluvialis ℔viii confecit, sicque ℥j. & ℥ij Ker-
 mes acquisivit. Colligens postea ex duabus præcedentibus
 operationibus residuum ½ omne, pondere ℔v. minus 3ix℔.
 æquans, liquorem etiam ☉i Vi, post sex ebullitiones re-
 manentem & ℔ij. ℥xiiij. ponderantem, affundens, denuò o-
 perationem suam suscepit, & 30 ebullitiones peregit, to-
 tidemque ☿nes perfecit, admiscendo solummodo in qualibet
 operatione ☿æ pluvialis novam quantitatem, ut illam, quæ
 per evaporationem deperdita fuit, restitueret, sic ℥vij Kermes
 obrinuit. Cumque ætivum semper liquorem ☉i Vi depre-
 henderet, eundem ad 20 alias ebullitiones & ☿nes adhibuit, &
 iterum ℥v. ℥iiii℔. Kermes obrinuit. Dein 10. adhuc coctio-
 nes instituit, quæ ℥iv. ℔i℔. Kermes dederunt. In quibus qui-
 dem processibus illud attentus observavit, quo plures ebul-
 litiones susciperet, eo in majori semper quantitate Ker-
 mes cecidisse, sic ut in 30. posterioribus ebullitionibus ℥ij. &
 3v. Kermes plus, quam in prioribus 30. delapsæ fuerint,
 quod quidem phænomenon inde optime clarissimus au-
 ctor deducit, quod per repetitas ebullitiones & frictio-
 nes novæ semper, imo plures superficies æææ evolutæ, al-
 calinis ☉ibus exponantur, ut sic magis magisque manifestum

Δ in ♁ io, & ad unionem cum alcali magis dispositum fiat. At, cum post totidem ☾ nes in filtro semper quantitas fatis notabilis spiculorum ♁ ialium subtilium cum luto quodam ▽ stri faculento remanserit, hocce lutum, quod circiter ℥ vij. ponderabat, cum eodem liquore alcalino 12. vicibus coxit, sicque adhuc ℥ ij. ℥ ij β Kermes accepit. Sic igitur 78. ebullitiones absolvit, & ex ℔ v. ♁ ii ℔ ij. ℥ iv. ℥ iv. & gr. xxiv. Kermes collegit, remanentibus ℔ ij. ℥ vj. ♁ ii & ℥ vij materiae lutosae, quum vero sic, si pondus hoc remanens cum Kermes pondere conjungimus, ℥ ij. ℥ iv. & gr. xxiv. augmenti accessisse certiores reddamur, illud, quod accessit, augmentum, ex alcali provenisse & potissimum Kermes adhæsisse probabile admodum videtur. Totum vero ♁ penitus fere in Kermes redigi potuisse, si ebullitiones ulterius continuare voluisset, dubio non caret.

§. XXI.

Non autem accuratissimus operator laboriosa longaque hacce analysi contentus, nec patientia ipsius fatigata fuit, sed lixivium ex 78. hisce ebullitionibus remanens destillationi subiecit, sicque primi vapores prodeuntes liquorem leniter ☾ ecum, qui notas □ osi △ is exhibuit, suppeditaverunt, & , postquam dimidia destillatio peracta fuit, parum ▽ ae albae sese ☾ avit. Hacce ▽ separata, destillatio liquoris remanentis, usque dum pellicula appareret, continuata fuit, tum crysalli longae, super △ em paululum strepentes, adeoque □ osae, ibidem sese formaverunt. Sed, cum haec crysalli cum materia lutosae, impura & crassa adhuc mixtae fuerint, in ▽ a pluviali novam earum solutionem instituit, & dein in eadem secunda quaedam ▽ alba, priori similis, pondere ℥ iv. gr. lx. ad fundum se ☾ avit. Liquori vero ipsi filtrato & evaporato, novae, sed fere omnes planae, foliatae, quadratae crysalli, ▽ aefoliatae figurae similes, si aliquas triangulares exceperis, obtentae fuerunt, haec in △ e facile in deliquium abierunt, & iterum in liquore suo sponte, attamen lente, crysallinam, sed prismaticam formam induerunt,

car-

carbonibus vero impositæ non amplius strepuerunt, sed de-
 crepitaverunt, tandemque in materiam ∇ eam albam illi, de
 qua jam mentionem injecimus, similem, conversæ fuerunt.
 Matricis etiam ∇ æ, in qua ∇ æfoliatæ similes crysalli hæ so-
 lutæ erant, $\text{z}v$ destillationi subjecit, atque ex ea primo liquo-
 rem ∇ osum, quæ odorem materiarum animalium, quando
 destillationi exponuntur, referebat, excepit, dein \square osi \triangle is
 flavi $\text{z}ij$ prolucit, in fundo vero retortæ $\text{z}ij$. $\text{z}iib$. re-
 mansere, ex quo \triangle e fortiori \ominus \triangle is sicci gr. vj . expulit, in re-
 torta denique fracta rubram & albam massam, odorem
 \times calem de se spargentem, invenit. Massa hæc diffracta,
 multis cavernis prædita, & scoriis reguli $\text{z}ii$ similis esse
 videbatur, quid quod regulina grana etiam hinc inde in il-
 la emicabant, \triangle ri vero exposita eadem, cum ex parte
 E ina esset, humiditatem contrahebat, colorem viridescen-
 tem assu-
 mebat, ac odorem hepatis $\text{z}ii$ referebat, cum-
 que eidem ∇ am bullientem superfunderet, ex fusco viridescen-
 tem colorem ∇ inde acquisivit, per filtrum dein
 illam trajiciens, in eodem lutum viride, quod verum z
 erat, remansit, sed, qui per poros chartæ transiit, liquor,
 frige factus, quantitatem adhuc notabilem Kermes deposuit.
 Liquor vero hic \ominus inus, novum hoc Kermes supernatans,
 evaporatus, crysallus alius naturæ, quam \ominus prismati-
 cum præcedens dedit, quas, cum \ominus alcali z eam essent,
 Celeberrimus GEOFROY \ominus hepatis vocavit, hocque in ∇ a
 frigida solutum verum \square um z latum in fundo solutionis
 reliquit. Ex lixivio vero 78. ebullitionum, durante crys-
 tallificatione hujus \ominus is z ei, materiam quandam albam ad
 fundum secessisse, idem auctor annotat, hanc cum $\text{z}io$ dia-
 phoretico, aut materia perlata, facie quidem convenisse,
 per experimenta vero exploratam notas horum produ-
 ctorum nequaquam exhibuisse, dicit, ∇ iam namque ean-
 dem solvisse, cum in z diaphoreticum nullam vim exerat,
 cum z do z i & z li efferbuisset, & super carbones arden-
 tes regulum inde resuscitatum fuisse, cum antea fulgura,
 F 2 z eam

Æeam flammam edentia, ex illa micaverint, affert, cumque nulli producto stibino illam comparare potuerit, Kermes album aut magnesiã albam ðialem, GEOFFROY illam vocat, præprimis quia parca dosi interne sumpta effectum diaphoreticum edit, nec nauseam creat.

§. XXII.

Sunt hæc illa producta, quæ, dum ð in Kermes Celeberrimus GEOFFROY redigeret, porro deinceps obtinuit. Præter hæc vero anatomiam Kermes, quod quidem præcipuum erat, instruere minime neglexit, eique Δ, regulinas alcalinasque partes inesse, sufficientibus experimentis probavit. Equidem, Δ quod artinet, cum laudatus Philosophus notantibus *Mem. de l'Acad. des Scienc. A. 1734. p. 425.* ðii alcoholisati, Δis ðii Cati quartæ τnis & Kermes gr. x. quodlibet separatim in candens murrhinum frustum conjecisset, Kermes flammam magis cœruleam quam reliqua duo exhibuisse, citius deflagasse, & vapores tenuiores exhalasse, quæ manifesta Δis indicia sunt, vidit, odorem tamen ejus non ita Δeum & acrem extitisse fatetur, ipsa vero evaporatione finita ð supra murrhino vase maculam ex fusco rubicundam, Δ Oatam materiam rubicundam punctis albis interstinctam, & Kermes Δam albam, raram & spongiosam cum aliquibus punctulis flavis reliquisse. Si in Δiam Kermes immittitur, post prægressam ebullitionem & calorem insignem, regulinam hæc Kermes partem corrodit, tuncque tam pellicula, quam sedimentum flavum in eadem compareret, ablata vero pellicula hæc æque ac sedimentum Δis communis instar ardet & avolat, non vero in aliis Δdis Δuis simplicibus, veluti Sino, Oso aut Olico ita exacte Δ separari posse notandum est, cum Δia sola perfecte regulum solvere soleat. Ex ipso etiam Kermes cum duabus partibus ðii trito Æthiopem mineralem paravit, sed ðin ðii exinde æne acquirere non potuit, nisi vel Kermes, antequam ðium cum ipso extingueret, cum Ogeo Oli triverit, vel cum Kermes ðium

Primum corrosivum Δ atum miscuerit, sicque dein Δ em in-
 stituendo Hin Hii pulchram rubramque generavit. Δ
 enim, quod in Kermes tam alcalinis quam regulinis parti-
 bus irretitum fuit, sic in priori processu, cum +dum Oli -
 cum ad alcali accedit, sui juris fit, in posteriori vero
 cum +dum Ois marini regulum aggreditur, atque cum
 eo in butyrum Hii abit, liberum sic itidem evadit, tuncque
 demum cum Hio in Hin Hii mutari potuit. At, cum ultimus
 hic processus butyrum Hii suppeditaverit, quis regulinas
 partes in Kermes miscelam sic ingredi non comprehendit,
 præcipue cum ex massa, in retorta remanente, cum fluo-
 re nigro fusa, xij. adhuc reguli grana reducta fuerint. Ita
 etiam ex xxiv. gr. limaturæ acuum cum Hj . Kermes mineralis
 in crucibulo fufis, scoriarum & reguli gr. xvj. atque iv. gr.
 florum regulinorum producta fuerunt, hisce scoris Cui
 O i immixtis, ferrum dissolutum, pars vero A ea Kermes se-
 parata fuit. Quod si ex illo processu, quo cum Hio Δ ato
 corrosivo & Kermes H conficitur, superstes massa ∇ a edul-
 coratur, & ∇ dein hæc per evaporationem ad crystalli-
 fationem apta redditur, O is cubici quantitas inde obtine-
 tur, quod ex +do Ois marini, Hium deferente, & cum
 O e alcalino, quod in Kermes fuit, se se uniente, ortum
 suum trahere, adeoque O commune regeneratum existe-
 re, sic palam fit. Inde vero alcali præsentia in Kermes si-
 mul manifestatur, uti etiam ex V ia, cui Kermes immitte-
 batur, ut regulina ipsius pars solveretur, Δ que separare-
 retur, & O , & O commune regeneratum, acquisitum
 fuit. Ex his H eris carthusiani vero analysibus omnibus &
 experimentis cum eo institutis non solum mixtorum in
 eodem proportionem, quod nempe in Hj . Kermes ponde-
 ris parisiini xvj. ad xvij. gr. reguli, xij. ad xiv. gr. Ois
 alcalini & xl. ad xli. gr. A is insint, in aprium Clarissi-
 mus GEOFFROY *Mem. de l'Acad. des Scienc. A. 1735. p. 70.*
 sic produxit, verum etiam Kermes nil aliud, quam magi-
 sterium sive F atum Hii regulinum stratis hepatis A is ob-
 ductum,

ductum, aut Δ cui regulinae & alcalinae partes adherent sponte \ominus atum, aut hepar Δ is metallicum stibiatum existere, conclusit. Alkali enim in coctione Δ ex $\ddot{\text{g}}$ io auferens, sicque cum eo in hepar Δ is transiens, eo ipso aptum redditum fuit, ut regulinas metallicas ejus partes \circ alesque particulas, utpote reguli semper infixas, etiam corrodere & ex parte solvere possit, quae omnes unitae calide per filtrum transferunt, & refrigeratae ad fundum sponte secesserunt. Non ergo a vero aberrabimus, si Kermes pro $\ddot{\text{g}}$ io ab alcali corrosivo & resolutivo venditamus, totumque $\ddot{\text{g}}$ successively in Kermes converti posse autumamus. Et, ni alcalinas partes sibi junctas haberet Kermes minerale, ab illa praeparatione $\ddot{\text{g}}$ ii, quam Dn. COMES DE LA GARAYE *Chymie Hydraulique* p. 249. cum eodem instituit, non differret, qua, cum ∇ a illud trititando, solutionemque filtrando, & novam ∇ am superfundendo, laboremque saepius repetendo, totum $\ddot{\text{g}}$ sic aperuit, Δ extricavit, atque \ominus , uti illud vocat, flavum, gelatinosum inde obtinuit, quod vero re vera Δ quoddam $\ddot{\text{g}}$ ii, uti alias per detonationem aut fusionem, ita hic per trituram evolutum, existit. Cum hac methodo fere etiam Celeberrimi GEOFEROY encheiridis *Mem. de l'Acad. des Scienc.* A. 1734. p. 432. tradita convenit, utpote qui $\ddot{\text{g}}$ ∇ a trititum in $\ddot{\text{g}}$ erem subtilem, non amplius splendens rededit, cumque regulinas & Δ as partes satis sic divisisset, eundem Kermes vice fungi posse contendit.

§. XXIII.

Præter hocce Ligeriana methodo & sola ebullitione paratum Kermes, laudatus Chymicus *Mem. de l'Acad. des Scienc.* A. 1735. p. 311. aliud adhuc ope fusionis conficere docuit. Recepit nimirum $\ddot{\text{g}}$ ii super porphyrite alcoholisati $\ddot{\text{z}}$ i. & Di Vi $\ddot{\text{z}}$ ß. mixta invicem retortae commisit, ubi primum phlegma, tum vapores albi & spissi, dein aliquot guttae liquoris flavi destillatione prodierunt, & in collo retortae

$\ominus \Delta$

⊖△ concretum, æque penetrans ac ⊖℞ ordinarium,
 comparuit, Δe postea gradatim aucto pauci flores farinacei
 & albicantes ⊖ati fuerunt, ipsa materia turgescere in-
 cepit, coloremque rubicundum floridum, indicio ⊕is ⚭ii
 cum alcali uniti, adeoque jam in hepar ⚭ii transformati,
 assumpsit. Nec in regulum hæc massa abiit, ni anatica ⊖i
 & ⚭ii quantitas assumpta fuerit, æque etiam ex voto eodem-
 que modo experimenta successerunt, si, loco ⊖i ∇i, ⊖⊕i,
 cineres clavellati aut aliud quodcunque alcali purum eadem
 proportione adhibitum fuerit. Hujus nunc massæ rubi-
 cundæ fusæ, hepatis nempe ⚭ii per alcali divisi, solubi-
 lis redditi, ac cum eo uniti, per duas circiter horas in ∇æ
 pluvialis ⚭iv. ebullitionem ad reductionem dimidiæ aut
 quartæ partis instituit, & bullientem per chartam super
 patinam in qua ∇ bulliens contenta fuit, filtravit, sic re-
 frigeratione facta ⚭ rubicundus, eo modo uti ordinarie
 illud fieri solet, ⊖atus fuit, decantatus & filtratus liquor
 frigidus denuo residuo affusus, iterumque ebullitio dein-
 que filtratio suscepta, hicque labor ternis vicibus repe-
 titus fuit, sic ex ⚭j. ⚭ii ⚭v. & gr. lx. usque ad ⚭vj & gr.
 xxx. Kermes obtenta fuere, ubi hoc insuper notatum
 fuit, quod si ⚭iij. alcali assumptæ fuerint, nec ita bene
 coloratur, nec ita subtile Kermes, ac si ⚭ sumpta fuit,
 ⊖ari. Post ⊖nem etiam finitam lixivium ∇am albam, uti
 in aliis operationibus illud contigit, suppeditavit. Hoc
 vero per prægressam fusionem, antequam ebullitio susci-
 piatur, sic elaboratum Kermes, fere æque pulchro rubi-
 cundo colore ac ordinarium imbutum est, non tamen ad
 tactum ita lene est, non etiam ita villosam faciem refert,
 ac alterum, unde quidem ab illo per solam ebullitionem
 facto semper distingui poterit. Sed, cum & modo me-
 morata, & Ligeriana methodo præparata ⊕a stibina præ-
 tiosa nimis sint, alia vilioris pretii parari posse idem au-
 ctor annotat. Cum ⊕dis nempe stibium recludere jubet,
 sic regulo per ⊕dum soluto & separato ⊕ supernabit
 partim,

partim, partim tanquam magisterium fundum sponte occupabit, atque cum ∇ ia hancce solutionem optime succedere asserit, non tamen μ um \ominus i absque effectu \boxtimes ui vice fungi dicit. Sique sic segregatum \triangle $\frac{1}{2}$ ii cum ∇ a aliquoties lavatur & edulcoratur, eundem effectum, ac a Kermes, blande emeticum, purgantem ac diaphoreticum inde expectari posse credit. Ideoque, cum magisterium faciliori opera parandum sit, apud pauperes & in Xenodochiis ejus usum introducendum commendat.

§. XXIV.

Recensuimus hæcenus multas variasque methodos, quibus GLAUBERUS, VIGANUS, LEMERYUS, LIGERIUS, HOFFMANNUS, STABELIUS, GOTTFREDUS via leni humidaque, per alcalina \boxtimes ua, ope coctionis, \triangle ex $\frac{1}{2}$ io extrahere, & spontanea ∇ ne acquirere solebant, cumque in omnibus hisce encheiresibus alcalinum quoddam lixivium adhibitum fuerit, ab alcali solutum vero \triangle , & cum eo hepar \triangle is constituens, regulinas metallicas aliquas, ipsique adhærentes ocales partes sic separaverit, secumque in præcepsum duxerit, omnia per consequens ∇ ata hæc \triangle a alcalinis & regulinis ocalibus partibus etiam prædita erunt, ac cum Ligerii magisterio, quod nomine Alkermes mineralis insignivnit, ratione principiorum concordabunt, adeoque, si lubet, itidem Kermes nomine condecorari poterunt. Nostrum nunc erit, non solummodo, anne unum Kermes alteri præferri mereatur, decidere, verum etiam, anne Kermes illo \triangle $\frac{1}{2}$ ii, quod per additum \dagger dum quoddam ex lixivio alcalino ∇ atur, purius sit, illudque antecellat? discutere. Et, quod ad omnia illa \triangle a $\frac{1}{2}$ ii attinet, quæ ex scoriis regulatorum $\frac{1}{2}$ ii, sive simplicium, sive compositorum, in ∇ a coctis, per affusum \dagger dum ∇ antur, cum jam in ipsa reguli præparatione, per \triangle em fusionis ope alcali, multum \triangle is per detonationem deflagret, ac in auras abeat, sicque ejus dispendium fiat, parciusque \triangle cum alcalinis \ominus ibus in scoriis

riis superstes maneat, cum præter regulinas multo plures
 oales atomi per vulcani torturam extricentur, eleventur,
 cum scoriis combinentur, iisque pertinacius adherendo
 per coctionem in ∇ a pariter solvantur, cum ob adfusum
 +dum omnes alcalinæ partes in ipsius amplexus ruentes
 Δ eos flocculos deserant, viduumque sic Δ ad fundum infi-
 dis regulinis oalibus partibus stipatum cadere cogant,
 cum illud, quod sic subsidet Δ , quoniam notabilem jam
 sui partem per detonationem perdidit, non amplius omnes
 regulinas oales partes, ne emineant, & emeticam dra-
 camque virtutem adhuc exerant, obrundere possit, uti ali-
 as, si sufficienti in quantitate ooco Δ admixtum est, illud
 accidere solet, cum ob instillatum +dum omni suo alcali
 hocce Δ privatum sit, adeoque nec ab alcali amplius cicu-
 rari possint regulinæ oales miculæ, quod quidem, si debita
 proportione alcali cum regulinis oalibus principiis con-
 jungitur, efficacissime alias præstat, uti illud in bezoardico
 minerali, \dagger io diaphoretico & cerussa \dagger ii observare est; Δ a
 sic \dagger ii, ex lixivio scoriarum a regulo relictarum per +da
 ∇ ata, ob plures nocituras oales regulinas partes, multa
 Δ ea portione denudatas, nec ab alcali amplius cicuratas,
 emeticum, catharticum, fortem, imo quandoque plane
 drasticum, adeoque nequaquam turum effectum in C. H.
 edere non mirandum est. Ast, cum Kermes illaque Δ a \dagger ii,
 quæ a variis authoribus ex stibio cum solo alcalino ∇ uo,
 via humida & blandiori, per coctionem, non vero per fu-
 sionem, spontaneo lapsu obtinentur, puriores Δ eas \dagger ii
 particulas contineant, quamvis quasdam regulinas oales
 iis adherere non negemus, quoniam alcalina \ominus ia Δ ibus
 juncta & metalla solvere possunt, cum nullum Δ is per co-
 ctionem dispendium fiat, uti per detonationem neces-
 sario evenit, omneque sic Δ successive extrahi possit, cum
 pauca regulina oalia elementa sufficienter & plenarie a ma-
 gna quantitate illa Δ is obtundi possint, cum alcalinæ et-
 iam partes iisdem admixtæ maneat, hæque itidem regu-
 linas

linas oales atomos penitus doment, cum denique hoc ♀
magis √ fit, quoniam sponte cadit; Kermes sic, eique co-
gnata ♀a ♂ii, ob parciore oales partes, easque omni ex
parte mitigatas, emeticam & catharticam vim mitissimam
habere, potiusque diaphoretica ac resolvente vi se se com-
mendare, adeoque tutiora & multis parasangis illis, quæ
methodo priori parantur, præferenda esse, extra omnem
dubitationem ponitur.

§. XXV.

Quoniam vero non una eademque plane via incedere
solent ii, qui ♀ tale stibii mitigatum aut Kermes minerale
parare docent, quoniam etiam alii ♂ crudum, alii regulum,
cum alcalinis ☒uis bulliando torquent, quoniam denique
ipsum lixivium apud alios aliosque est diversum, quodnam
inter tot ♀a ♂ii mitigata alteri præstantius sit, ut promif-
sis stemus, etiam inquirere necesse erit. GLAUBERUS, qui
primus ♀ hoc modo ex stibio educere, panaceamque sic
parare voluit, post solutionem ♂ii in alcahest suo, ceu ☒uo
alcalino efficaci & penetranti, illum ♂erem, qui sponte ceci-
dit, quique revera Kermes est, tanquam impurum quid &
fæculentum, sed male, rejecit, & √ lixivio suo affudit, ut,
♀ purius mediante eo extraheret. Nullum vero aliud, nec
purius quoddam ♀, quam quod per alcali ex ♂io jam separa-
rarum & solutum fuit, extraxit, partem solummodo ♀is in
√ solvit, sicque √ abstrahendo Ram quandam ♂ii para-
vit, reliquamque partem, quæ sicca & floccosa facie se se
præsentavit, in fundo retinuit, adeoque tam sub liquida,
quam sub sicca forma suum ♀ ♂ii possedit. Et, quod ad
siccum attinet, cum jam quadam sui ♀is parte privatum
fuerit, adeoque regulinæ oales partes emineant, non am-
plius subtilissimi, tenerrimi ac mitissimi ♀is ♂ii nomen me-
rebit. LEMERYUS pater cum oeo ♀i p. d. ♂ tentavit, etiam-
que ♀ ♂ii, quod re vera Kermes est, se se ♀are obser-
vavit, & cum alcali ♀i inter omnia ☒ia alcalia perfectis-
simum & purissimum sit, hoc optime ♀ in ♂io aggre-
tur

rur & separabit. Hinc etiam Kermes cum eo paratum blandissimum tutissimumque omnium, uti LEMERYUS filius exemplis illud observavit, notantibus *Mem. de l'Acad. des Scienc.* A. 1720. p. 430. existit. LIGERIUS ratione \square uicum GLAUBERO convenit, excepto, quod liquorem \odot i ∇ i ∇ a pluviali diluat, ut \ominus sufficienter solutum eo melius \triangle aggredi valeat, alias vero, uti LEMERY illud, quod coctione evertitur, & sponte ∇ atur, \triangle colligit, atque tanquam remedium quæsitum recipit, \triangle tamen hoc secedens aliquoties ∇ a tepida abluit, ut illud edulcoret, atque a \ominus ibus liberet, tuncque demum ∇ desuper accendit, ut hic, quando deflagrat, noxias \circ ales particulas absumat, aut corrigat. At, si vera fateri volumus, quid hisce moliminibus, quid hisce laboribus opus est, nam, dum magisterium hoc nimis abluitur, alcali illud \ominus , quod ad miscelam Kermes necessario requiritur, si emetica insigni vi, quæ in \triangle e \ddot{u} i \odot ato reformidatur, carere debet, sic auferatur, non ergo ita mitigatum amplius, nec tutum, tali opera paratum Kermes erit. Eodem etiam modo, cum ∇ , quem super idem deflagrare LIGERIUS jubet, res se se habet, quemque ille alio plane scopo & tempore, quam GLAUBERUS in suo processu adhibet, hic enim \triangle purum, LIGERIUS vero impurum per illum separare conatus est. Verum, cum ∇ super Kermes accensus, deflagrando \triangle is porius purioris, subtilioris & \triangle is partem auferat, reliquum quod remanet demum \triangle , impurius, nec ita blandum tutumque amplius existet. Et, licet hic nobis aliquis objicere possit, ∇ ium vitæ, vel \odot fulminans, ablutione per ∇ am edulcorari & mitigari, ∇ ium ∇ atum rubrum etiam per ∇ deflagratum obtundi posse, pari ergo modo in ∇ ere carthusianorum rem etiam se se habere & succedere debere. At, ∇ dum corrosivum in omnibus his productis iis adhuc inhærens, vel per ablutionem, vel per ∇ accensum auferatur, unde quidem illa mitigari, quoniam ∇ da emeticorum mineralium vim ut plurimum adaugent, non mirandum est;

G 2

cum

cum vero hic per ablutionem aut deflagrationem alcali aut Δ dematur, quibus quidem emetica vis efficaciter infringitur, aliam plane rationem in nostro processu adesse, atque edulcorationem nimiam; aut ∇ accensionem non tantum supervacaneam, sed potius noxiam esse, sic perspicuum fit. Quidquod ipsum Kermes, antequam hanc ultimas encheireses subierit, æque lene in effectu a LEMERYO *Mem. de l'Acad. des Sc. A. 1720. p. 428.* deprehensum fuit. VIGANUS, HOFFMANNUS, STABELIUS, regulos \ddagger iales in suis operationibus adhibuerunt, cumque illis Δ adhuc inesse hinc viris probe constiterit, ex ipsis mediante alcalino \square uo Δ restitans extrahere conati sunt. Utiq; vero tunc magis caustico lixivio, quale illud φ æ fuit, opus erat, ad Δ ex regulo, cui firmiter per Δ em infixum fuerat, separandum, tuncque etiam illud, quod ita ∇ ne spontanea obtinuerunt Δ , quodque ad Kermes familiam referendum est, ∇ ius, observante præ reliquis HOFFMANNO, esse debuit. Verum parcius hac viâ obtinetur Δ , imo, ob alcali causticum inhærens, plures etiam regulinæ partes corrodentur & secedent, adeoque paulo acrius fortiusque illud esse sciendum est. Quid vero de Gortofrediano Kermes, quem per fusionem parare docet celebris ille Chymicus, statuendum erit? Cum, quo fortior adhibetur Δ in tractando \ddagger io, eo major Δ is jactura fiat, eo magis \circ ales particulæ evolvantur, ac a compedibus suis Δ eis, quibus ligabantur, liberentur, eoque magis \ddagger emeticam indolem assumat, quando ex massa methodo præscripta fusæ lixivium paratur, & coctione Δ extrahitur, multo plures adhærentes regulinas \circ ales miculas evolutas sic cum Δ eis & alcalinis solvi & ∇ ari nobis videtur, cumque hoc Kermes ad tactum non ita villosum ac lene, utri alterum, existat, exinde paucior Δ is, majorque gravium regulinarum metallicarum particularum quantitas itidem probari videtur, adeoque illud cum Δ e \ddagger ii \circ ato potius, quam cum Kermes \circ onveniet, quod tamen optime per experimenta evictum dari

dari poterit, ipse saltem clarissimus auctor nondum tentamina eodem instituisse fassus est. Quod tandem methodum ☉ ☿ per + dum separandi, & eodem Chymico monstrante, Kermes vulgare, vilioris pretii parandi, attinet, jam quidem Chymicis artificium ☉ ex ☿ io per + dum minerale ☉ andi innoruit, illud vero, quod sic obtinemus ☉ , licet purissimum omnium ☉ um ☿ iatorum existat, cum plane nullas regulinas partes sociatas habeat, quas tamen certa in proportione in ☿ ere carthusianorum desideramus, quæ vero nonnisi, quando cum alcali ☿ tractatur, cum alcalinis ☉ eisque partibus unitæ deorsum ruunt; tale per + dum ☉ ratum ☉ cum Kermes æquiparari minime poterit, nullumque alium ac ☉ commune effectum edet. Nunc ergo, quoniam illa demum ☉ a ☿ ii Kermes nomen merentur, quæ ex alcalino lixivio spontanea ☉ ne deciderunt, & præter ☉ eas, alcalinis regulinisque ☉ oalibus partibus constant, ☉ oales vero nocivæ & drastrictæ sint, illam Kermes præparationem reliquis aptiorem esse debere, quæ ☉ in tanta proportione continet, ut multum præ cæteris ingredientibus emineat, quæ etiam alcalinis particulis tam puris, tam mitibus, tamque copiosis gaudet, ut iterum ☉ oales atomi æque ab iis, quam a ☉ e sufficienter obrundi possint, nec amplius noceant, utque sic regulinæ metallicæ ponderosæ partes innocue agere possint; hæcque requisita in nullo alio ☉ e ☿ ii nisi in Lemeryano, utpote quod purissimo alcali, ☉ eo ☿ ii nempe p. d. sola coctione, absque ullis aliis ambagibus ex ☿ io extrahitur, offendere liceat, illud pro norma, qua Kermes quoddam præparari potest, commendari debet. Aut etiam Ligerianum ☉ , quod a Lemeryano ob ☉ o ☿ ii ☿ i, ceu purum etiam alcali, non differt, retinere, & præscripta Ligeriana methòdo procedere poterimus, dummodo a noxia & repetita ablutione, multo magis vero a ☿ deflagratione abstinemus, illoque, quod statim post refrigerationem fundum petit, ☉ e contenti esse velimus. ☿ æ lixivium, utpote nimis causticum, non ita aptum

Kermes exhibiturum nobis esse credimus. Et, si cum aliis alcalinis v.g. cinerum clavellatorum, aut sodæ solutione r nem tentare vellemus, cum raro ab omni \ominus e medio hæcce pura sint, non ita efficaciter r in t io aggredi, evertere & solvere, adeoque non ita perfectum Kermes suppeditare censemus.

§. XXVI.

Ut vero mediantibus hisce puris alcalinis \ominus ibus, r eo nempe r i & r i p. d. purum etiam & pulchrum ex t io Kermes per ebullitionem obtinere queamus, cautelas quasdam, in encheiresi observandas, annotare non superfluum erit. Purum ante omnia & æctivum alcali assumere commendavimus, sic enim plus r is purioris extrahetur, color etiam ipsius intensior rubicundus evadet. Non tamen nimis acre debet esse lixivium, quale quidem illud r æ existit, alias plures regulinæ partes solvuntur, quam in Kermes miscelam ingredi necesse est, nam multo plus reguli per fluorem nigrum ex illo cum lixivio acriori parato Kermes, quam ex aliis, reducere licet. Ipsum vero lixivium alcalinum non longiori coctione & evaporatione nimis concentrari debet, alias magis obscure rubicundum colorem Kermes induet, quemadmodum e contra, si non sufficienter evaporatum fuit, pallidum colorem refert, ita etiam, si ochrei coloris est, semper male præparatum Kermes notat. Quod vero sic post nimis protractam evaporationem r atur Kermes, mucilaginem spissam format, & resinosam faciem, quasi r vernice obductum esset, exhibet, non enim alcali cum r e amplius sufficienter in v a divisum existit, ut lente & per partes decidere queat, hinc simul & semel atque grumosum idem deorsum tendit. Tunc vero, si hoc evenit, clarissimus GEOFFROY, juxta *Mem. de l'Acad. des Sc. A. 1735. p. 318.* dum lixivium filtratur, vas murrhinum cavum, v a tepida repletum, filtro supponere jubet, ut per vapores v eos alcali denuo solva-

solvatur, ☿ que dilatetur, atque sic Kermes iterum dividatur, nec ita grumofum aut mucculentum amplius cadat, imo, in qualibet Kermes filtratione vas tale fupponere idem auctoꝝ fualet, quo alcali femper diutius folurum teneatur, ut non folum magis divifum, tenerum ac rubicundum Kermes obtineatur, verum etiam, ubi evaporatio nimis protracta fuit, illud iterum dividatur. Si bene facere volumus, ipfe liquor non filtrari debet, nifi refrigeratus fit, alias nihil fere in filtro deponitur, fed Kermes per filtrum tranfit, aut fi calidus filtratus fuerit, fecunda vice coletur, tunc citius partes fuas deponet. Alkermes ☿arum aliquoties ▼a edulcorandum eſt, alias nimium alcali remanet, tumque colorem fuum intenſe rubicundum perdit, quod quidem etiam evenit, fi nimis ſæpe & ſtudioſe ▼a lavatur, & ob alcali omne ablatum, emetica vis ipſius, uti fupra indicatum eſt, fimul augebitur. In ▲e etiam omnem fuum colorem pene amittit, & flore albo obducitur, quod ab +do ▲eo in alcali ſe ſe inſinuante, ſuperficiem particularum Kermes mutante, reflexionemque radiorum luminis aliter modificante, oriri credimus. In umbra ficcerur Kermes, nam fi calore nimio ficcatur, partes nimis ad ſe accedunt, tuncque veluti vernicem efformant. Liquor, qui ad coctionem adhibitus fuit, ſolummodo certam quantitatem ☿is ſolvit, & ſpatio duarum horarum plenarie ſaturatus exiſtit, hinc ad reſtitantem ☿is portionem ſolvendam non amplius aptus eſt, ſed, vel renovandus, & alius liquor affundendus eſt, vel idem, fi filtratus fuit, per tempus quieſcere debet, ut ☿ fuum ſucceſſive dimittat, tuncque iterum ad agendum aptus reddetur. Nequaquam tribus ſolummodo ebullitionibus contenti eſſe debemus, nam, quo ſæpius cum alcalino ☉e ☿ coquitur, eo plures ſemper novæque ſuperficies ☿æ ſic ſe ſe eidem præſentant, & continuo adhuc ſemperque in majori quantitate ☿ obtinetur, adeoque, quamdiu ☿ ſe ſe ☿at, aut quamdiu patientia laborantis non defatigatur, aut lucri cupido

cupido operantem stimulat, tamdiu costio, filtratio & ¶tio continuari poterit, ut sic totum fere ‡ in Kermes tandem mutetur. Laudatus GEOFFROY *Mem. de l'Acad. des Sc. A.* 1734. p. 431. Kermes etiam rectificare, ut non amplius emeticum sit, docet. Sumere nempe jubet Kermes ʒj. immittere in phiolam satis grandem, desuperque fundere ꝑivß. ∇æ, & in ea dissolvere ʒiib̄ Θi Vi, quod antea solutum, filtratum, evaporatum & siccatum fuerit, ut nempe illud depuretur, hæcce omnia bullire jubet, sic ¶abitur ∇ grysea cum portione reguli impuriori, & decantato & refrigerato liquore, Kermes rectificatum, subtile, admodum rubicundum, nec amplius emeticum acquireretur, per hancce vero rectificationem fere dimidiam Kermes partem perdi non mirandum est. MEUDERUS etiam l. c p. 402. præparatum Kermes ita mitigare monstrat: nempe adhuc semel super Kermes ∇am fundendam, illamque per duo minuta ad quiescendum reponendam, ut aliquid deponat, posteaque decantandam esse, ut illud, quod in Kermes est levissimum, ab eo quod gravius est, separatur, præcipit.

§. XXVII.

Jam ex traditis methodis purum efficacique Kermes præparandi, ex cognitis etiam principiis illud constituentibus, efficacia ipsius in C. H. modus agendi & diversus effectus in medendo explicari poterit. Equidem, cum ex ¶eis, alcalinis & regulinis oalibus particulis Kermes conflatum sit, sicque oales atomi cuilibet Kermes adhuc insint, quippe quæ regulinis intime semper infixæ sunt, visque ‡ii emetica ab oali principio, quod de Θina corrosiva natura participat, dependeat; hoc præparatum ‡iale musculares ventriculi fibras irritare, ad fortiorem contractionem stimulare, nauseam, vomendi conatum, imo actua-
lem vomitum excitare non mirandum est. Ille tamen effectus emeticus multo mitior in eodem, quam in ¶e
‡ ii

§ii **Q**ato existet, utpote cui non solum adhuc multo plures coales particulae inhaerent, verum etiam per \dagger dum, in \dagger tione affusum, alcali, corrosivum principium alias curans, demprum est, cum in nostro, ob admixtum & dominans alcali, idem maximopere mitigatum sit. Hinc tutum semper medicamentum emericum Kermes existit, quod vomitus blande sciet, si apud adultos ad gr. iv. vi. datum & cum \ominus e quodam medio stimuli loco nuptum fuerit, absque hoc enim, ob copiam Δ is, quod Kermes continet, ad emeticum scopum implendum minus efficax foret. Juxta schedam, quae eo tempore, quo primum innotuerat, in publicum dispensabatur, illud in vehiculo vini alicanti aut etiam vulgaris, cum sacchari portione aliqua exhibendum jubetur. Nec apud infantes usus ejus reformidari debet, utpote quibus ob parvam molem commodissime ad $\frac{1}{4}$ vel $\frac{1}{2}$ gr. praebere potest. GLAUBERUS plane infantibus recens natis & senibus decrepitis panaceam suam, juxta *Pharmacop. Spagy.* p. 63. quae Δ etiam mitigatum est, & cum nostro aliquo modo concordat, exhibuit, & in jusculo, vino, cerevisia, ∇ a, lacte, aut in forma pilularum ad gr. j. l. c. p. 67. illam dari posse, notat. In omnibus igitur morbis, ubi emericum remedium indicatum est, & ubi, ob summam irritabilitatem fibrarum, non nisi tutissimum dari debet, si ægri radicem Ipecacuanhæ ob nimiam molem recusant, aut assumere nequeunt, si \square o emetico non satis fidimus, hocce \S culo optimo cum successu uti decet. Hinc in initio statim febrium intermittentium æque ac continuarum, continentiumque, acutarum præcipue, epidemicarum, malignarum & exanthematicarum idem summe proficiuus esse poterit. Et, quod ad febres intermittentes attinet, summo cum effectu in iisdem aliquot horas ante paroxysmum Kermes grana iv. vj. cum \ominus e quodam medio v. g. arcano duplicato, aut \ominus e vegetabili, scopo materiem febrilem, quando satis mobilis est, & in primis viis adhuc later, eliminandi, sicque paroxysmum vel præscindendi, vel brevior
 H rem

rem reddendi, scopo etiam materiam morbificam mobiliorrem reddendi, & ad resolutionem disponendi, dum per succussus, quos nunquam non in toto corpore emeticum excitat, materia febrilis, vasa obstruens, vacillans fit & attenuatur, exhibita fuerunt. In scheda etiam, in hujus medicamenti gratiam publicata, quæ in LE FEVRE *Cours de Chym. augment. par Mr. DuMonstier* T. V. p. 23. legi potest, præmissa die intercalari V. Sne, duabus horis ante paroxysmum gr. iij in succo aut ∇ a destillata borraginis assumi jubentur, & si febris redit, in sequente paroxysmo rursus gr. iij præbeantur, iterumque alio in accessu in ipso frigore febrili, atque sub finem paroxysmi ij. gr. iterari, & per duos aut tres dies sic continuari præcipitur. In quartana, per tres aut quatuor paroxysmos, semper quatuor ante insultum febrilem horis, gr. iij. in vino propinari suadentur. Et utique aliquod tempus ante febrilem imperum emeticum præbere convenit, ut effectus, antequam paroxysmus ingruat, ad finem suum pertigerit, ne erethismus febrilis per emeticum medicamentum, quod fibras corporis nunquam non irritat, adhuc augeatur. In continuis vero remittentibus febribus, antequam exacerbatio incipiat, quamdiu omnia paulo pacatiora sunt, vomitorium commodissime exhibebitur. In febribus epidemicis, malignis & exanthematicis, cum Δ e in ventriculum descendens & in primis viis adhuc hærens contagium vel ex parte, vel totum per vomitorium hoc medicamentum iterum eliminari, sicque morbus vel penitus præcaveri, vel saltem minui poterit. Sic GLAUBERUS etiam in peste præservanda, aut petechiis avertendis, panaceam suam utilem deprehendit, quidquod in variolis præservandis in septem suis infantibus eandem proficuum invenit, uti in *Pharm. Spag.* p. II. videre est. In apoplexiâ vero etiam, in soporosis affectibus, in asthma- te, paralyfi, catarrho suffocativo, præcipue si a pituitosa causa hi affectus oriuntur, scopo primas vias a saburra mucculenta liberandi, systema etiam vasculosum & nervosum

sum irritandi & concutiendi, adeoque influxum sanguinis ac liquidi nervei revocandi, egregio cum fructu Alkermes minerale in usum trahetur. Ita scheda in apoplexia, notante LE FEVRE *l. c.* p. 25. iv. aut v. grana in ∇ a lilior. convall. beton. meliss. aut salv. & si hæc nil operantur, post quatuor horas eandem dosin iterandam, vel, si prima agit, ij gr. danda, ordinat. Nec alio fine pctiunculis cardiacis admisceri Kermes solet, quam, ut irritando fibras nerveas ventriculi, & per consensum totum systema nervosum, cordis etiam villos stimulet, sicque systolen ejus resuscitet. Imo, in scorbuto etiam, malo hypochondriaco, , melancholia, pleuritide, lumbagine, tinnitu aurium, palpitatione cordis, lithymia, pavoribus nocturnis, noctambulatione, epilepsia, tam apud adultos, quam apud infantes, & quidem apud ipsos ad $\frac{1}{4}$ gr. panaceam suam emetico scopo, si nempe in his affectibus emesis indicata fuit, GLAUBERUS *Pb. Spag.* p. 10. præbuit. Nec emesin solum, verum catharsin etiam hic ⚗ ciebit, cum præter ooales miculas etiam alcalinas partes possideat, nam si in intestinis impurorum humorum congeries stabulatur, quando Kermes eadem ingreditur, ob \ominus inas suas æque ac ob ooales particulas illa irritabit, quod præcipue, si grana aliquot ipsius cum \ominus is medii majori quantitate acuuntur, blandissime efficiet. Ut sic, ubicunque alvus aperienda est, aut impuritates per inferiora expediendæ sunt, adeoque in constipatione alvina, in torminibus, colica, diarrhœa, dysenteria & febribus omnibus maximopere convenire possit. In ipsa etiam scheda *l. c.* p. 28. gr. iij. in vino & ∇ a scopo purgandi sumi posse, simul vero clysmata antea injiciendum esse, commendatur. LEMERY etiam; *Traité de l'Antim.* p. 23. suum ⚗ ii & GEOFFROY *Mat. Med. T. 1.* p. 226. Kermes in hunc finem non inutile esse, asseveraverunt.

§. XXVIII.

Hic autem emeticus & catharticus ⚗ eris Carthusianorum effectus, quoniam particulae regulinae ooales & alcalinae

linæ in minori proportionè ratione Δ earum ipsi infunt, non solummodo non violentus erit, sed sæpissime, ob principium dominans & corrigens, Δ eum nempe, plane nullus evacuans effectus, neque per superiora, neque per inferiora, inde sequetur, imo innocue potius primas vias præteribit, & oscula lactea ingrediens massam sanguineam subibit, ibique demum resolvente virtute inclarescet. Omne enim Δ massam humorum expandendo, commovendo, resolvendo, secretiones & excretiones promovendo, adeoque obstructa vasa referando, effectum suum edere, notro notius est. Non tamen hic otiosas reliquas partes Kermes constituentes esse credendum, quin potius illas ad eundem effectum amice conspirare, sciendum est. Nam regulinæ metallicæ partes, quæ graves sunt, pondere suo humores iridem resolvunt, & ostia oppilata aperiunt, & Θ inæ alcalinæ particulæ, annotante hoc optime Celeberrimo BOECLERO *Cynof. Mat. Med. Herm. T. I. P. 3. p. 101.* laudem etiam hic tueri poterunt. Tota ergo sua substantia tanquam resolvens, dividens, attenuans, aperiens, diaphoreticum ac diureticum remedium se se Kermes exhibebit, & quemadmodum omnia emetica parciore in dosi resolvendi vi se se commendant, ita a nostro præ multis aliis hoc efficacissime expectandum erit. Omnium vero nunc morborum numerum inire deberemus, si, in quibus affectibus Kermes attenuandi scopo proficuum esse possit, enarrare vellemus. Ubiunque enim vel sanguis, vel serum densitate & tenacitate peccat, sicque obstructions in vasculis minoribus format, laudatam hanc virtutem haud vana spe nostrum medicamen implebit. In sanguinis inflammatoria spissitudine præcipue Kermes efficacia explorata deprehensa fuit, & inter multas inflammations, in pleuræ & pulmonum inflammatione, primum famam suam hoc Δ acquisivit. Nam ab eo tempore, quo frater SIMON Carthusianus, cui LIGERIUS illud communicavit, alii fratri, febre catarrhali pneumonica graviter laboranti, &

& cui fere conclamatum erat, quoniam ob sputa ægre succedentia suffocationis periculum imminebat; eo cum successu illud exhibebat, ut resolutio & coctio materiæ purulentæ inde ex voto subsequeretur, & æger convalesceret; ceu specificum & sacra anchora in pectoris fluxionibus & inflammationibus habebatur. Præcipue cum LEMERY filius, testibus *Mem. de l'Acad. des Sc. A. 1720. p. 420.* etiam fœculum hunc Marchioni Gallico, qui in eodem mortis bivio versabatur, & febre continua cum dolore lateris punctorio, tussi ac spirandi difficultate, adeoque peripneumonia laborabat, & apud quem sputa supprimebantur, summa etiam oppressio pectoris, pulsus parvus, intermittens, sensus & loquelæ abolitio jam aderant, primum ad ix. usque ad x. gr. differenti sed brevi intervallo præbuisse, denique cum symptomata minuerentur & oppressio levari, pulsusque restitui inciperet, quaternis semper horis per integras 24. horas iij. gr. exhibuisse, ubi oppressio magis minui, pulsusque melius micare adhuc observabatur, nec ullus vomitus aut secessus alvinus subsequeretur, postquam vero adhuc aliquot doses dedisset, ille bonus eventus tandem insequebatur, ut copiosus scretus sputorum durorum, tenacium, & sanguine nigro coagulato remixtorum, per 3 aut 4 superpervenerint, ægerque postliminio sensus & motus recuperaverit, & symptomata omnia brevi evanuerint, patiensque, postquam xxxvj. gr. Kermes spatio bis viginti quatuor horarum assumpsit. penitus cum sanitate in gratiam redierit. Hac vero methodo Kermes in scheda publicata, & in LE FEVRE *Cours de Chym. l. c. p. 26.* legenda, in hisce affectibus prescribi solet: nempe 6. horas post V. S. gr. iij. in tribus cochlearibus vini offerantur, post 6. vero horas alia V. S. celebretur, remediumque iteretur, sique febris continuat, & V. Snes & usus remedii continueretur, nimirum gr. iij. in ∇ æ C. B. papav. rh. ana \mathfrak{z} ij syrup. tunic. \mathfrak{z} ß & confect. de hyacinth. \mathfrak{z} ß propinentur, & si post 7 vel 9 æger nondum levamen sentit, gr. iij vel iv. Kermes in potu.

runcula cordiali ex ∇ æ scabios. papav. rh. ulmar. ana ʒiij
 syrup. runc. ʒj . confect. de hyacinth. ʒj . exhibeantur, vel
 etiam, si potionem æger recusat, quaternis horis gr. j. sumat.
 Hac vero gr. iv. dosi sic exhibitum in pleuritide & peri-
 pneumonia Kermes, nauseam & vomitus haud raro creare
 debuit, quoniam vero per succussus ventriculi & pectus per
 consensum concutiebatur, sic in inflammationibus pecto-
 ris vel sanguis in vasis impactus conquassabatur, atque in
 morum iterum agebatur, vel, si in suppurationem abiit phlo-
 gosis, vomicae ruptura hoc modo accelerabatur, pusque ci-
 rius & copiosus evacuabatur, sicque optime ʒ stibinus
 noster indicationi optatae in his morbis satisfecit. Et jam
 GLAUBERUM panaceam suam in hisce incommodis hac in-
 tentione adhibuisse, in *Pharm. Spag.* p. 10. legitur. Quo-
 niam vero multi aut nimis timidi, aut circumspecti admo-
 dum Medici, effectum talem in hisce morbis nimis violentum
 esse reputabant, in parciore potius dosi, nempe so-
 lummodo ad gr. ʒ . vel j. commode & tuto in dictis affecti-
 bus præscribi voluerunt, illudque vel in haustu vini ge-
 nerosi Hispanici, vel ∇ a C. B. vel infusi papav. rh. vel in
 syrupo fl. papav. rh. vel etiam in conserva quadam pecto-
 rali, aut gelatina vegetabili obrulerunt, ubi quidem vel
 suppurationem, coctionem & excreationem blande itidem
 adjuvit & promovit, vel etiam, si phlogosis nondum in-
 valuit, sanguinem stagnantem iterum resolvit, inflamma-
 tionem discussit, atque ut plurimum per sudorem humores
 resolutos eliminavit. Utrique autem egregius, nec satis lau-
 dandus, ob partes ʒ reas, ʒ eris Carthutianorum in febribus
 inflammatoriis pneumonicis effectus, scopo cruorem den-
 sum dividendi mobilemque reddendi, circulum sanguinis
 restituendi, obstructa vasa expediendi, obstaculum cordis
 ejusque irritationem nimiam, per consequens febrem, au-
 ferendi, adeoque phlogosin resolvendi, vel, si illud amplius
 fieri non poterit, suppurationem & screatum facilitandi
 existit, Gallis ideo etiam Medicis *Kermes un des plus grands
 fondans*

fondans frequenter audire solet. Utque effectus ille resolvens
 efficacior tutiorque evadat, præter absorbentia, cum Oo &
 Camphora Kermes maritare suademus. Hæcæ quippe opti-
 ma nobis cognita antiphlogistica remedia sunt. In forma vero
 vel Æris sumi, vel instar potiunculæ cum appropriatis pro-
 pinari tunc Kermes poterit. Aut si demulcentem & expecto-
 rantem effectum potius intendimus, cum Oo eo amygd. dulc.
 oliv. lin. spermate ceti, butyr. cacao, syrup. dialth. capill.
 Æris , papav. rh. &c. sub eclegmatis forma tradi etiam pot-
 erit, Oo sa enim tunc illud involvendo, ne irritare & eme-
 ticam vim exerere possit, impediunt. Aut etiam cum sac-
 chari tantillo teri, & Æculus sic ex gr. ss . Kermes parari, vel
 in conferva violarum, enulæ, borrag. instar boli, aut pilu-
 læ, singulis ternis aut quaternis horis tale gr. ss . Kermes
 in tali affectu etiam dari poterit. Non vero unice in
 hoc pectoris affectu Kermes efficacem opem præstat, nam
 quemadmodum LEMERY pater, cum Æ ii ope alcalini Xui
 olim extraheret, quod hoc suum Æ in affectibus pectoris
 utile esse possit, jam cognovit, uti in ipsius *Traité de l'Ant.*
 p. 23. videre est, ita in omnibus pectoris morbis acutis,
 præcipue vero in febribus catarrhalibus, scopo lympham
 in bronchiis stabulantem, inflammationes albas ibi forman-
 tem, ac irritationes producentem, dividendi ac corrigendi,
 & expectorationem promovendi, commendandus maximopere
 hujus Æ is sibiati usus venit. Substituerunt vero tan-
 tummodo in febribus inflammatoriis pneumonicis Galli
 Medicil, nec ad alias aliorum viscerum inflammationes
 Kermes usum ita extenderunt. At, experientissimi & fe-
 licissimi Medici Argentoratenses Germani illius effectum
 etiam in reliquis inflammatoriis morbis, phrenitide, para-
 phrenitide, angina, hepatitide, splenitide, nephritide,
 febre inflammatoria mesenterii & uteri nobilissimum & op-
 ratissimum deprehenderunt, sæpiusque in gravibus hisce
 inflammationibus sub formis modo nominatis illud utilissi-
 me tentaverunt. Et revera, cum Æ ei Kermes flocculi coa-
 gulum

gulum sanguinis resolvant, illum fluxilem reddant, circum humorum, secretiones & excretiones restituant, præcipue vero sudorem provocent, cur non in omnibus phlogosisbus prodesse poterit non videmus, remedium certe aliud in his affectibus ipsi æquiparari aut palmam dubiam redde-
dere posse vix credimus.

§. XXIX.

Quemadmodum autem in inflammatoriis febribus Ligerianus ꝑ energiam adeo egregiam exerit, ita etiam idem jus in aliis febribus, in quibus humorum dispositio ad coagulum aut putredinem subest, in febribus nempe malignis & exanthematicis efficacissime tueri poterit. Cum enim in hisce morbis per miasma impurum in corpus susceptum, vel in eodem genitum, in sanguine æque ac in aliis humoribus stasis, corruptio & putredo inducatur, anne quid præstantius, scopo sanguinem resolvendi, acrimoniam contagiosam, quæ ut plurimum + dæ indolis est, cicurandi, putredini resistendi, & miasma e corpore per diapnoën expellendi, quam Δ Ligerii possidemus. Hoc certe ob alcalinas suas Δ eas & balsamicas partes juxta Excellentissimum BOECLERUM *Cynof. Mat. Med. Herm.* T. I. P. 3. p. 101. insigniter laudari mereretur. Imo in omnibus febribus acutis, exanthematicis & malignis efficacissimum bezoardicum & alexipharmacum remedium existit, ideoque etiam in febribus contagiosis & epidemicis in scheda l. c. p. 24. commendatur. Cumque alii sua Δ ra ꝑiata in hisce casibus ceu specifica & probata magnis encomiis affecerunt, nostrum Kermes, utpote tenerius puriusque stibii Δ, quodque ob alcali admixtum + dum in hisce febribus ordinario dominans obtundit, potiori adhuc virtute præ illis se se commendabile reddet. Præcipue quando a materia exanthematica, in interioribus adhuc retenta, vel repulsa, anxietates præcordiorum, animi deliquia, pulsus tensus, durus, inæqualis, deliria, subsultus tendinum, convulsiones, inflammationes nobilium viscerum, sive nunc cerebrum, cor, pulmo, hepar,

hepar, aliudve sit, oriuntur, Carthusianus ☩ tunc sanguinem a materia exanthematica coagulatum dividendo, attenuando, obstructa vasa referando, circulum ejusdem restituendo, secretiones & excretiones, inprimis diaphoresin revocando, inflammationem discutiendo, exanthemata denique expellendo, effectum, qualem vix ab ullo alio remedio expectare poterimus, eder. *Mirum enim est, dicit apprime HOFFMANNUS in Not. ad Poter. p. 561. quantum se diffundat vis puri ac subtilioris ex ☩io educti ☩is etiam in exili quantitate, universum corpus pervadit ☩ ad remotissimas quoque partes ☩ proximam corporis plagam pertingit.* Et, quemadmodum CARTHEUSERUS *Pharmacol. p. 500. de ☩e ☩ato* vulgari prædicat, quod *specificos ☩ singulares effectus in febribus exanthematicis edat, quando exanthemata prodire renuunt, aut retrocesserunt*, ita hoc potiori jure de subtiliori nostro ☩e prædicandum erit. Itaque in variolosa febre, in qua videlicet coagulatum summum sanguinis adest, resolutionem non solum optatam præstabit, adeoque variolas, vel in fomite latitantes discutiet, uti tali modo GLAUBERUS *Pharm. Spag. p. 11.* panacea sua apud septem suos infantes ad præcavendas variolas usus est, vel miasmatis varioloficiorem eruptionem procurabit, & interiora viscera a mole & acrimonia matericæ noxiæ liberabit, aut etiam, si retrogressa fuerit, ocius citius illam iterum expellet. In variolis etiam in *scheda p. 27. ij gr.* in tribus cochlearibus vini alicanti, & dein mane & vesperi per 9. *℥ gr. j.* præberi jubetur. Hunc etiam salutarem effectum æque in morbillis e corpore eliminandis ab illo expectare debemus. Ita HOFFMANNUS *Med. Rat. Syst. T. IV. P. I. p. 191. in morbillis malignioris indolis præstabilem sepe deprehendit virtutem ☩is ☩ialis, sua peculiari methodo præparati, ☩ ad dimidiam vel quartam grani partem oblari.* Et, in diro illo flagello peste, & soroze ipsius truculenta purpura, imo in infestis generi humano petechiis, ad Kermes, veluti ad sacram anchoram, confugere licebit, ut nempe corruptio sanguinis corrigatur, & morbi hi graves vel præcaveantur, vel miasma impurum

I per

per diapnoen e corpore rursus eliminetur, imo ut in iisdem accedentia internecina symptomata, summae v. g. angustiae praecordiorum, deliria, convulsiones, utpote gangraenae indicia dissipentur. Sic GLAUBERUS *Pharm. Spag.* p. 10. & 64. & *Miracul. Mund.* p. 138. panacea sua felicissime usus est, & HOFFMANNUS *Opusc. Med. var. arg.* p. 482. & 486. ♀ suum √ faustissimo cum eventu adhibuit. In erysipelate etiam, utpote inflammatione & exanthemate particulari, GLAUBERUS *Pharm. Spag.* p. 66. suam panaceam proficuum censet. Utilissimam vero non solum, verum etiam commodissimam in hisce morbis Medicinam Kermes praecipue apud infantes suppeditabit, cum enim hi multas & diffusas formulas respuant, hoc parcissimam molem, qua medicamentum praebere potest, constituet, ac nihilominus efficacissimum effectum edet. His itaque decipiendis non solummodo apprime aptum, verum etiam praee aliis indicatum pharmacum erit, atque nunc solum in ♀ere, in medulla panis, vel ossa, vel pilulis, vel conservis, vel gelatinis vegetabilium exhiberi, nunc cum ♀eribus bezoardicis, ♀eis ♀ absorbentibus, velut oculis ♀, corallo rubro, margaritis, testis ovorum, chelis ♀, annotante GEOFFROY *Tract. de Mat. Med.* T. I. p. 227. conjungi, hocque modo etiam adultis, uti & omnium temperamenti subjectis summe conveniens esse poterit, praestantissimum vero effectum tunc demum edet, si cum ♂o & camphora in hisce affectibus amico connubio illud unimus. Et, quod ad temperamenta attinet, HOFFMANNUS in *Opusc. Med. var. arg.* p. 491. de ♀e suo ♂ii ♀ato pronuntiat, quod efficacia ejus deprehendatur longe major in corporibus complexionis cholericis-sanguinea, nec non tenerioris & sensibilibus texture, quoniam ad mobilitatem & fluxibilitatem magis sunt disposita. Pari etiam modo in aliis febribus, in synochis nempe, in continuis etiam remittentibus, usus hujus ♀is ♂iati commendabilis se se reddit, quum enim in iis ipsis etiam sanguis ad densitatem inclinet, & in vasis minus libere circulet, ne in stasin abeat, ejusdem attenuationem omnibus viribus exequi debemus. Hinc scopo illum

illum dividendi, diapnoen promovendi, sicque vim febris frangendi, ibidem hoc remedium maximopere indicatum erit. Enim vero, si calor febrilis in hisce febribus invalesceret, non solummodo congestio sanguinis copiosior ad caput, adeoque inflammatio meningum & deliria, aut in aliis etiam visceribus phlogoses inde facillime oriri, verum etiam ex spissitudine nimia, acrimonia & corruptione humorum purpura, aut aliud exanthematum genus necessario nasci debere, palam est. Ast, ad hæcæ fontica mala avertenda, antiphlogisticum balsamicumque remedium certissimum in Δ e nostro sibi inveni non dubitandum est. Ita VIGANUS etiam, annotante HOFFMANNO in *Not. ad Poter.* p. 561. suo Δ e sibiato usus est, eoque febres ardentes unica dosi profligasse, sudorem & \square am movendo, dicitur.

§. XXX.

Nec uno nomine, & in his solummodo febribus profligandis, quæ a continua sanguinis stasi, aut vitio oriuntur, Kermes potens sese exerit; verum, si serum etiam & lymphæ varii generis tenax viscidaque subinde obstructions, resistencias cordi, adeoque irritationes & febres intermittentes creat, latebras earundem æque fortiter penetrabit, lympham tenacem attenuabit, oppilatos canales expediet, febresque curabit. Supra jam in febribus intermittentibus alcermes minerale ceu utilissimum remedium emeticum commendavimus, si nempe scopo emetico ante paroxysmum idem ad gr. iij. exhibitum fuerit, ut materiam morbificam, si in primis viis adhuc hæret, sique tunc temporis magis mobilis est, eliminet, sicque paroxysmum præscindat, aut mitiget, vel, si nulla ad emesin aut catharsin dispositio adsit, nec primæ viæ saburra vitiosa onerata sint, ut sanguinem subeat, materiamque febrilem resolvat, coquat & per diapnoen eliminet. Nam secundum Celeberrimum GEOFROY *Mat. Med. T. I. p. 226. hic ξ veluti panacea seu remedium universale habetur. Vomitus nonnunquam excitat, præsertim dum in ventriculo \dagger da saburra reconditur; alvum sæpe & blande movet, si in intestinis humorum congeries sit: \square am*
 I 2
 pro-

provocat, vel diaphoresim aut sudorem excitat, dum in sanguine humores pravi permiscuntur. Uno verbo operationem suam exercit, prout natura vergit ad hos vel illos humores per hæc vel illa emunctoria excernendos. Hicce vero resolvens, præparans & digestivus effectus, quem adeo salutariter tempore paroyfmi ☿ noster præstat, diebus etiam intercalaribus elegantissime, ob metallicas etiam regulinas & ☉inas alcalinas ipsius partes, ab eodem in hisce febribus expectari poterit. Nam tunc temporis resolventem scopum Medicus rationalis omnibus viribus adimplere debet, tunc quippe lympham tenacem, viscidam, obstructions formantem, quæcunque nunc illa sit, sive salivalis, gastrica, intestinalis, pancreatice, hepaticave existat, incidere, mobilem reddere, ad evacuationem disponere, aut per congrua emunctoria, præcipue per alvum & ☐am evacuare, sicque obsessa viscerum abdominalium ostia liberare, causam cor irritantem, & febrem accendentem, e medio tollere, maximopere necesse est. Optime vero in huncce effectum cum ☉ibus ☐is abfinth. centaur. min. aut ☐i, vel mediis ☐o solubili, ☉lato, ☉e febrifugo Sylvii pondere gr. viij. & croci ☉tis aperitivi gr. iv. gr. j. Kermes miscetur, & singulis quaternis horis dosis ejusdem repetitur. Sic enim pertinaces sæpe & chronicas febres, quæ omnem aliam medelam respuerunt, tandem ex voto devictas esse, novimus Id GLAUBERUS *Pharm. Spag.* p. 64. & *Miracul. Mund.* p. 138. jam de sua panacea prædicavit. HOFFMANNUS etiam de illa idem in *Not. ad Poter.* p. 561. & simile in *Opusc. Med. var. arg.* p. 482. de panacea Connerdingiana testatus fuit. CHRISTIANUS DEMOCRITUS ideo etiam, in *Vite Animalis Morbo & Medicina* p. 77. nil præsentius fugandis febribus operam navat, quam stomachicorum, balsamicorum amarorum, emollientium & ☐um mineralium, semper anodynorum, præprimis ☉tis & ☉ii concentus, pronuntiat. Eapropter potissimum in febre quartana evertenda, quæ scandalum alias Medicorum vocari solet, ☐e nostro sibi no, quoniam efficacissimum remedium est, vix carere possumus. Apud infantes præcipue, qui medicamenta omnia fere

fere averfantur, gr. $\frac{1}{4}$ vel $\frac{1}{2}$ hujus ꝑculi, sæpissime absque
 affumtis aliis medicamentis, felicissime febres intermittentes
 in fugam vertit. Hinc GEOFROY *l. c.* p. 227. in infantum
 febribus intermittentibus hujus semigranum vel gr. j.
 bis, ter quaterve die cum felici successu præscripsit. Quid
 quod, si in pertinacibus febribus ad specificum tandem, &
 illarum antidorum, corticem peruvianum præbendum, de-
 scendere cogimur, tunc electuariis, bolis, pilulis, ꝑeribus
 aut aliis formulis antifebrilibus chinatis grana aliquot ꝑis
 nostratis admixta effectum corticis ita egregie adjuvant,
 & eleganter moderantur, ut non solum non nimiam ad-
 stringentem vim exerat, sicque infarctus viscerum abdomi-
 naliū post se relinquat, verum potius aperientem & leni-
 ter laxantem effectum edat, ac deinceps roborantem suam
 efficaciam impune tueatur. Imo, si in febribus prædictis vel
 ob præmaturum corticis chinæ chinæ usum, vel ob adstrin-
 gentium remediorum applicationem ipsæmet obstructions
 in visceribus infimi ventris inductæ fuerint, aut, si plane jam
 inde cachexia, cœdemata pedum, & hydrops ortus fuerit, tunc
 hæcce ꝑa ꝑii, inprimis nostrum, sacra in infarctibus abdomi-
 nis & hydrope Medicina adhuc esse potest. Et GLAUBERUS
Pharm. Spag. p. 65. & *Miracul. Mund.* p. 139. jam suæ pa-
 naceæ hunc effectum tribuit, quando quotidie dosin gr. j.
 augere præcepit, donec nauseam inciperet creare, tunc-
 que gr. j. dosin minuere, illamque ea proportione continu-
 are iussit, donec per secessum, aut sudorem, aut ꝑam, fe-
 rum omne stagnans evacuatum fuerit, adeoque obstructio-
 nes sublatae fuerint. *Scheda* etiam publicata, notante illo,
 qui in LE FEVRE *Cours de Chym.* commentatus fuit, *l. c.* p. 24.
 a iij. granis incipere, & dein per decem aut duodecim ꝑ ij.
 granis mane & vesperi in vino Hispanico, aut alio, albo bonæ
 notæ, aut in ∇æ parietar. ꝑiij. ꝑo amygd. dulc. ꝑss. & sacchar.
 ꝑj. fumendis, continuare jubet. A Celeberrimo BOECLERO
Cynof. Mat. Med. Herm. T. I. P. 3. p. 101. itidem illud in hy-
 drope laudibus afficitur. Et Clarissimus POTT *Exercit. Chym.*
 p. 41. ex THOMSONI Angli *Epilogismo Chymico* p. 74. notat,

vix credendum nisi quis exploravit, quam innocue, quanta energia viriumque custodia per secessum, ☐am ☉ diaphoresin opus suum peragant ☿ii ☉ ☿tis ☿a cum alcali ex metallis istis deprompta, ac ab immunditie secreta, hæc penitus quidem permista, stomachi digestioni succurrunt, meatus obstructos reserant, concretorum analysin faciunt, succos spinosos asperos hebetant, levigantque, ventrem bis ter aliquando quater absque ambientis lesionis metu cum euphoria solvunt. Utrique vero potentior hicce aperiens & hydragogus effectus erit, si Kermes nostrum in hydrope, uti GORTORÆDUS l. c. p. 228. commendat, cum limatura ☿tis ☉ ☐o, vel cum ☐ro defæcato ☐am vel succum aut decoctum parietarie superbibendo, exhibetur.

§. XXXI.

Ergo in aliis etiam chronicis morbis, a spissitudine & impuritate lymphæ oriundis, ob regulinas, alcalinas, nec non ☿eas balsamicas suas partes, pariter proficiuus ☿ Carthusianorum esse poterit. Hinc in cachexia, præcipue contumaci illa fœminarum, chlorosi dicta, & ut plurimum a ☐ium obstructione proveniente, cum croci ☿tis & arcani duplicati ana gr. x. Kermes gr. j. secundum GEOFFROY l. c. p. 229. bis de die resolvendi, aperiendi, imo & catameniorum fluxum revocandi scopo, optimo cum fructu suggeretur. Mulieres etiam in fluore albo, ad purificandam & corrigendam massam sanguineam, insigne in eodem solamen inventient. In ictero, ad hepatis obstructionem reserandam, ad bilem in hepate fluxilem reddendam, & ipsius influxum in duodenum revocandum, non vanam urentibus præstabit opem. Ideo etiam sæpe jam laudatus GEOFFROY l. c. p. 227. identidem ☉ dosi refracta exhibitus serosas ☉ crudas evacuationes alvinas sensim mutat ☉ biliosas reddit ac spissiores, humoresque sic ad purgationem disponit, bilem nempe nimis viscidam incidendo ☉ fluidiorem efficiendo, asserit. Imo in omnibus obstructionibus hepatis & lienis GLAUBERUS Pfarm. Spag. p. 66. panaceam suam opitulari ait. Si a dyscrasia feri spissa & acri rheumatismi aut arthritides indutæ fuerint, serum tenax ac impurum non solummodo per alcali

alcali & regulum Kermes perfectissime dividetur, verum etiam per ♁ ipsius acrimonia obrundet, noxiæque particulae per diapnoen expellentur. Hinc in pertinacissima arthritidis specie, nodosa podagra, panacea ♁æ stibina jam a GLAUBERO insigniter in *Pharm. Spag.* p. 11. & p. 65. & *Miracul. Mund.* p. 139. commendata fuit. Et, re vera, scopam therapeutico in paroxysmo, quam prophylactico extra eundem, ♁ † ii æque, imo melius adhuc, ac † crudum, in retractario hoc morbo laudem promeritam tuebitur. Cumque lymphæ vitata & acris plures eosque diversos morbos, prouti diversa corporis loca obsidet, inducere possit; hinc in omnibus impuritatibus humorum, quascunque nunc partes occupent, ♁ hocce depurantem & diapnoicam virtutem edet. Sic, si ob serum acre, in osculis excretorii corticis externi stagnans, tota cutis fœda scabie conspurcata est, ad inquinatum serum dividendum, corrigendum atque per poros cutaneos exhalantes eliminandum, nostro nullum convenientius nobis pharmacum cognitum est, & cum ♁ vulgare jam usu suo in hoc affectu se se commendat, hoc ob regulinas & alcalinas partes admixtas, utpote quæ efficacius adhuc resolvunt, eidem longe adhuc præferri meretur. Hinc etiam in scabiibus omnibus contumacibus, in ipsa itidem elephantiasi & lepra, summo cum fructu usurpari poterit. Idcirco GLAUBERUS *Pharm. Spag.* p. 64. & *Miracul. Mund.* p. 139. panaceam, LEMERY *Traité de l'Antimoine* p. 23. ♁ suum, CARTHEUSERUS *Pharmacol.* p. 501. ♁ Datum, HOFFMANNUS *Opusc. var. arg.* p. 483. & *Observ. Phys. Chym.* p. 265. ♁ † ii ∇, tanquam utilissimum in his morbis commendant. Gravis illius prææ luis, in qua summum lymphæ coagululum & corruptio, † da potissimum, adest, fortissimus dormitor noster † itidem existit. Nam a miasmate impuro conspurcatam massam humorum ♁eis suis partibus dividendo, acre † dum coagulans alcalinis particulis cicurando, ac ope regulinarum molecularum per sudorem eliminando, in hoc morbo vires suas exerit. GLAUBERUS ideo panaceam suam utilissime in eodem adhibuit, imo

imo salivationem etiam eadem provocavit, uti in *Pharm. Spag.* p. 64. & *Miracul. Mund.* p. 139. legere est. Et, si effectus salivans in hoc morbo præoptatur, ut ille certior copiosiorque insequatur, cum panacea g^hiali s^hialis, aut cum s^he g^hii Ligeriano s^h dulcis r. par. amico connubio uniri poterit. Quæ, si non pejor, attamen æque gravis est labes, scorbutica nempe acrimonia, eaque sæpissime +da, dolores artuum immanes, spasmos, arthritides vagas, erosiones & ulcera inducens, æque hocce balsamico s^he absorberi, immutari ac auferri poterit. Certe a GLAUBERO *Pharm. Spag.* p. 10. & 66. & HOFFMANNO in *Not. ad Poter.* p. 561. miri in hoc affectu de s^hibus g^hii effectus prædicantur. Nam in muliere artuum scorbutico dolore & defluxionibus ad pectus tam acribus, ut erosionem pulmonis & sanguinis sputum inducerent, laborante, tantillam s^his g^hii Glauberiani dosin tenuis & acris seri motum stitisse, & periculosi morbi incrementa impedivisse, posterior AUCTOR affert. In quavis etiam acrimonia seri demulcenda, peculiariter in lachrymarum mordacitate, oculos infestante, lippitudines molestissimas, ophthalmias cum unguis & panni metu producente, corrigenda, mirifice s^h Glauberianum profuisse IDEM l. c. annotat. In cataracta etiam & gutta serena, ad tenaces humores dividendos, mobiles reddendos, circumque humorum in nobilissimo visus organo restituendum, illud haud fallaci spe tentari posse confidimus. In variis aurium vitiis serosis, etiam non inutile existere, credimus. In ulcere pulmonum incipienti, & phthisi delinienda ac avertenda, non absque fructu Kermes nostrum inservire quoque poterit. Si etiam serum acre & spissum in glandulis vel mesenterii, vel articularum, vel aliarum partium stagnans, cardiogmum, atrophiam, rachitidem, scrophulas, nodos & tophos, atque febrem lentam & hecticam producit, deobstruentem, resolventem, purificantem ac discutientem efficaciam a nostro medicamento, quum s^heæ naturæ sit, certissime in his malis expectare debemus, promptiori vero ope utique in iisdem se se Kermes, si cum s^hio dulci nuptrum fuerit, commendabit.

§. XXXII.

Quamvis autem multi hactenus in eo fuerimus, ut monstraremus, quomodo in fluida corporis humani effectum suum Kermes exerceat, ad solida tamen salutare ejusdem operationem æque se se extendere, nos ignorare non credendum est. Supra quidem, in fibris gastricis & intestinalibus stimulum & motum peristalticum auctiorem illud excitare, jam innuimus, cum vero illum effectum fere non, nisi \ominus ibus mediis stipatum fuerit, edat, & cum, uti ex proportione principiorum constat, Δ præ alcalinis, regulinis & coalibus partibus in Kermes priorem locum teneat, irritans & stimulans hujus pharmaci vis ita notabiliter inde cicurata est, ut solida multum pungere & irritare, ni subiecta admodum tenera & sensibilia sint, nequeat, sed potius ob nominatas abundantes Δ eas partes illorum spasnum atque erethismum relaxare & demulcere, irritabilitatemque nimiam fibrarum quam optime moderari valeat. Aptissime itaque alkermes in violentis fibrarum distensionibus, & in omnibus doloribus, demulcente & anodyno scopo exhibebitur, sicque in cephalalgia, cephalæa, hemicrania, vertigine, cardi-algia, palpitatione cordis, colica, ileo, malo hypochondriaco, hysterico, nephritide, rheumatismo, arthritide, aliisque dolorificis affectibus summe proficuum erit. Hinc GLAUBERUS *Pharm. Spag.* p. 66. in cephalæa, vertigine, palpitatione cordis, lipothymia, halitu foetido, suffocatione uterina & retentione \boxtimes ium panaceam suam extollit. HOFFMANNUS *Observ. Phys. Chym.* p. 265. in hemicrania Δ suum \vee cum succu præscribit. Ipsum vero Kermes Celeberrimus BOECLERUS *Cynof. Mat. Med. Herm. T. I. P. 3. p. 101.* in vertigine commendat. In ipsa etiam *Scheda* publicata, in LE FEVRE *Cours de Chym. T. 5. p. 24.* reperiunda, contra vertiginem gr. iij. alternis diebus, dein gr. j. per octo dies, ac bis in septimana per \boxtimes em, postremo singulis 15. diebus gr. ij. assumi jubentur. In stomachi etiam spasms, vomitu & cardi-algia *l. c.* p. 27. gr. ij. Kermes in ∇ æ menth. vel puleg. ζ ij. propinanda esse, suadetur. Præcipue vero in immanibus & universibus

salibus nervorum spasmis, in epilepticis & convulsivis motibus, scopo antispasmodico, & fibras nerveas violentissime tenfas relaxandi, morusque effrenos sedandi, ob amicum nervis ♁, quo Kermes scater, illud maximopere se se commendat, & hoc titulo in primis infantibus, cum epilepticis insulsi- bus conflstantibus, admodum utile erit. Optime vero in his- ce affectibus cum Farinis Kermes connubium inibit. Scire enim juvat secundum HOFFMANNUM *Observ. Phys. Chym.* p. 265. hoc ♁ amicam copulam inire cum Sri giali, item cum sola- ribus, ☉ fulminante, & ☉ croco purpureo. Nam haec singu- la ejus virtutem magis nobilitant atque exaltant, tantum abest, ut minuant atque extenuent. In primis vero, cum tenellorum convulsiones ab +do lactis saepissime oriantur, praeter ♁, alcali, quod in Kermes inest, +dum illud efficacissime ob- runder, causamque stimulantem domabit. Agnovit insig- nem ♁is giali in truculentis his affectibus usum apri- me GLAUBERUS, hinc in *Pharm. Spag.* p. 64. panaceam suam multis parasangis aliis remediis antiepilepticis praerendam esse affirmat, & his verbis commendat: *in epilepsia bey den Kleinen neugebornen Kindern, deren eine grosse Anzahl daran hüßlos hinweg sterben, ist diese panacea ein ostberwerthes und allergewisstes remedium, nur nach der Geburt ½ oder ¼ eines Grans, mit ein wenig Milch, oder warmer ungesalzener Butter eingestrichen, den 3. Tag wieder ½ Gran, und über 8. Tagen wie- der ¼, so seynd sie hernach davon befreyet. Wofern aber ja us- ber etliche Tage, Wochen oder Monaten sich ein paroxysmus wie- der solte mercken lassen, kan die dosis etwas stärker (wann es das Kind nöthig hat) wiederholet werden, so oft und viel, bis es auf- sen bleibt. Diese Medicin solten ihnen alle Mütter hoch lassen be- söhlen seyn, dann manches Kind so sonst frisch und gesund ist, an dieser Krankheit hüßlos hinweg stirbt, und ist ein grosser Miß- brauch etlicher Medicorum, welche bey solchen Fällen, den klei- nen Kindern grosse Gläser voll krafftloses Perlen Wasser, Bezo- ar-Stein mit Paonien Wasser oder Pulver, samt andern unnüt- zlichen Dingen einschütten. Ipse vero laudatus Auctor l. c. p. 71. etiam saepissime ad spasticos morus sedandos in paroxysmo*
nepen-

nepenthe suo, quod ex opio correcto, croco extracto & ☿
 ☽li Alī destillato paravit, cum successu usus fuit, eique post
 panaceam suam primas partes in his affectibus tribuit. Ob
 vim vero antispasmodicam, quam adeo efficaciter Carthu-
 fianus ☿ præstat, in subitanea & fatali pulmonum convul-
 sione, catarrho nempe suffocativo, nullum quod parem, aut
 majorem ipso virtutem exerat, medicamentum possidemus,
 spastice quippe strictas fibras pulmonales ☿æ ipsius partes
 relaxabunt, sicque insultum gravem discutient. Hinc etiam
 JUNCKERO *Conspect. Med. Theor. Pract.* Tab. 118. p. 913. ☿ ☿ii
 ☉atum ultima *Ænis ad gr. vj. cum ☉e quodam digestivo datum*
 in hocce morbo commendatissimum existit, *mirificè quippe*
☉ puncto fere temporis catarrhum suspendere ☉ quidem non in
uno, sed plurimis observavit. Et GOHLIUS *Actor. Berol.* Dec.
 2. Vol. 3. p. 24. & Vol. 4. p. 91. ☿is ☿ii tenerioris, post ☉a-
 rum cadentis, cum æquali pondere ☽i ☉lati efficaciam spe-
 cificam quasi, atrocissimum huncce affectum superandi, ali-
 quot exemplis confirmavit. Et, utique, cum præter de-
 mulcentem effectum, simul resolutionem materiæ tenacis,
 acris, irritantis præster, & vel per sreatum, vel per vom-
 tum, vel per alvum, vel per sudorem agat, mucum divisum
 sic per unam, vel alteram viam eliminabit, adeoque omnibus
 numeris in hoc affectu nominis sui famam mitigatum ☿ ☿ii
 & Kermes tuebitur. In aliis itaque etiam pectoris spasmodi-
 cis affectibus, in tussi nempe tam humida, quam sicca, præci-
 pue vero in convulsiva, in asthmate similes differentias sub-
 eunte, in polypo cordis, in incubo, raucedine, in hæmoptysi
 etiam nequaquam illud negligi debet. LEMERY etiam
Trait. de l'Antimoine. p. 23. in asthmate suum ☿ proficuum
 esse posse censuit. Et in *Scheda l. c.* p. 26. pro asthmate gr. ij.
 sumere, atque mane & vesperi uno grano continuare per
 15. ☿ præcipitur. Et in omnibus hæmorrhagiis, scopo stri-
 cturas spasmodicas relaxandi, acrimoniam sanguinis demul-
 cendi, cautus ☿is stibini Ligeriani usus prodesse poterit. Sic
 etiam, cum nimium fibrarum motum sistat, in continuo ☽æ
 stimulo, in ischuria & stranguria, cum fructu in usum trahi
 poterit.

poterit. GEOTROY ideo in *Tract. Mat. Med. T. I. p. 228. adversus dysuriam & calculum in* ∇ *a urticae albæ seu non urentis Kermes sumere* suadet. BOECLERUS *Cynof. Mat. Med. Herm. T. I. P. 3. p. 101. in* \square *æ difficultate & sabulo itidem illud commendat. Atque in Schedæ l. c. p. 26. gr. iij. in vini albi cochlearibus tribus aut* ∇ *æ urticae albæ ζ iij. præscribuntur, atque per 12 aut 15 ζ uno grano continuandum esse, dicitur. GLAUBERUS *Pharm. Spag. p. 11. & 13. panaceæ suæ plane vim calculum solvendi attribuit. Pari modo etiam in intestinorum continuo stimulo & in dysenteria a Celeberrimo GEOTROY l. c. in* *confectione de hyacintho superbibendo decoctum vel succum plantaginis commendatur. In Schedæ etiam l. c. p. 25. ij. vel iij. gr. Kermes prima vice, deinde per 3 vel 4 ζ 1. gr. in cochlearibus tribus decoctionis sumach aut* ∇ *æ plantag. ζ iij. aut vini alianti vel alius generosi cochlearibus iij. assumi ordinantur. Panaceam etiam propriam GLAUBERUS *Pharm. Spag. p. 71. in castrensi dysenteria encomiis ornat. In hoc vero morbo partim ceu alcali, \ominus \dagger dum, quod in primis viis sæpe hospitatur, & dysenteriam causatur, obtundet, partim vero, & potissimum, ob \ddagger , acrimoniam materiæ impuræ demulcebit, & fibras intestinales nimis tensas relaxabit, sicque utique in dysenteria Kermes proficuum esse posse neutiquam dubitandum erit. Cum enim vitrum \ddagger ii cerarum, quod ex vitri \ddagger ii ζ j. & ceræ flavæ fusæ ζ j. per semihorium in cochleari continuo super flammam agitata, dein effusa & in \ddagger erem redacta, paratur, in dysenteria pro specifico juxta doctissimum PRINGLE in *Essais de Medecine d'Edinbourg T. 5. art. 15. p. 241. & Celeberrimos GEOTROY ac DUHAMEL in Mem. de l'Acad. des Sc. A. 1745. p. 164. venditur, ac tantorum virorum experientiæ contradicere nefas sit; si vitri \ddagger ii regulinæ oales irritantes particulae a \ddagger eis ceræ partibus accedentibus ita obtundi & inverti possunt, ut in \ddagger \ddagger ii, & proficuum in dysenteria pharmacum, immutentur, potiori jure mitissimum \ddagger stibinum, Kermes nimirum, in hoc morbo adhibebitur.****

§. XXXIII.

Nondum vero intra hos cancellos Kermes agendi vis includitur nam non internis solum affectibus curandis maxime idoneum est remedium, verum usus ipsius ad externos & chirurgicos morbos etiam longe lateque patet. GLAUBERUS jam panacea sua, uti ex *Pharm. Spag.* p. 66. & *Miracul. Mund.* p. 141. videre est, vulnera recentia, ipsa etiam ulcera cacoethica, impura, cancrofa, fistulosa variarum partium saepe absque externorum emplasticorum, unguinosorum & mundificantium usu, nisi quod quandoque solo balsamo ex floribus mineralibus, ☉eo cerae & therebinthina, aut emplastro simplici, ab Δ re externo illa defenderit, solummodo interne eam exhibendo, purificata fuisse & coaluisse testis est. Inprimis notabili exemplo *Pharm. Spag.* p. 13. infantis x. annorum, qui sub lingua multa foraminarodentia, cancrofa indolis habebat, illud confirmat, utpote qui, spatio 8. dierum granis vj. panaceae interne assumptis, integre ab ulcere suo mali moris curatus fuit. Kermes igitur usum aequae efficacem in hisce circumstantiis esse posse, ob Δ reas balsamicas, alcalinas lixiviosas & abstergentes particulas, nulli dubitamus, non tamen omnium remediorum externorum mundificantium usum removendum esse suasores essemus. In ictis etiam, lapsis, contulis, herniosis inflammatis, ambustis, fulmine tactis personis, cum sanguinem coagulum resolvat, interne cum exoptato effectu praebere poterit. Ipso vero etiam externo usu in morbis externis apprime \ddagger Carthusianorum convenit, & praecipue in tumoribus glandularum scrophulosis, scirrhotis, \ddagger reis, aut etiam cancrofis, aliisque, scopo discutiendi commode emplastris e gummi \times co, e ranis Vigonis cum \ddagger io, nigro Beza, Δ \ddagger ii \odot atum, vel nostrum utilissime admiscetur, coque tumores varii generis duros, praegrandes, praecipue glandularum colli dissipatos fuisse, novimus. Abbas ROUSSEAU in libro *Preserv. & Remed. univ.* p. 100. Medicinam universalem Abbatis DE COMMERS, quae vero nihil aliud quam Glauberiana panacea existit, externe instar balsami vulneribus, ulceribus & gangranis cum successu applicari posse, commendat. In omnibus igitur illis casibus, ubi Δ turo externe scopo resolvendi & mundificandi in liminenta, unguenta & emplastra ingreditur, nostrum potentiorum effectum edet. In scabie tamen, ubi Δ is usus externus cautissimus esse debet, caute etiam cum nostrate mercandum erit, ne, ad interiora eam repellendo, variis sic stibus periculosis ansam praebeamus. Tunc vero juxta Celeberrimum GEOFFROYL. c. p. 229. ∇ a a \ddagger ne Kermes residua per *chariam bibulam* trajecta, ad *scabiem, imperigines & alia cutis vicia sananda*, tutius uti poterimus, cum enim alcalina eadem sit, abstergens, mundificans & cosmetica existet, sicque in sordibus cutis auferendis desideratum suppeditabit auxilium. GLAUBERUS etiam panaceam suam, ∇ ae calidae immixtam, huic virtutem ther-
marum

marum conciliare, *Miracul. Mund.* p. 141. prædicat. Tandem unus Me-
chanicus Kermes usus, qua teste MEUDERO *l. c.* p. 403. centesima par-
tæ ad \mathfrak{D} deaurandum sufficit, meritorum ipsius agmen claudit.

§. XXXIV.

Verum enim vero, cum vix non morbum, in quo Kermes non utilis-
tem quandam præstat, existere dixerimus, plurimis forsitan illud itidem pa-
naceæ instar, veluti GLAUBERUS celebrare videbimur, quamvis ipse etiam
GLAUBERUS *Pharm. Spag.* p. 68. nomen hoc iustis limitibus inclusens, hinc,
ut Medici rationales virgula cenforia nos afficiant, metuendum erit. Verum
esset; nec culpam, nec culpæ poenam deprecaremur, nisi ea, quæ hæctenus
proposuimus, certis cancellis circumvallare, & cautelis necessariis munire,
animus nobis iuisset.

1. Non in omnibus morbis Kermes ita proficuum ac tutum esse conse-
mus, ut non in illis præcipue febrilibus affectibus, ubi \mathfrak{A} ea partes in san-
guine jam primas partes obtinent, aut ubi etiam alcalinæ superiora loca oc-
cupant, illud contrarium esse credamus, cum \mathfrak{A} eam & alcalinam sanguinis
crasin, ob affinitatem & analogiam particularum, augere, adeoque febrem
magis accendere possit. Nequaquam igitur in febribus ardentibus, cholericis
& biliosis, in diarrhœa etiam ac dysenteria biliosa, aut ubicunque biliosa
faburra in primis viis abundat, uti hoc post iracundiam prægressam accide-
re solet, ipsius usus commodus existit.

2. Multo minus in inflammatione, aut phlogistica diathesi ventriculi,
aut alius visceris, eidem vicini, hepatis v. g. diaphragmatis, lienis, mesenterii,
ubi vomitus vel actu jam adest, vel saltem vomendi conatus præsentis
sunt, exhiberi debet. Cum enim Kermes subinde nauseas, vomendi conatus,
aut vomitus suscitet, vomitus vero in ventriculo æque ac vicinis visceribus
spasmos & tensiones excitent, hæc ita inducta spastica stricturæ irrationem
jam præsentem, dolorem & inflammationem auctiorem gravioremque
redderent.

3. Ex hac etiam causa, si in his inflammationibus, aut in aliis quibus-
cunque, Kermes scopo antiphlogistico ruto uti volumus, formula \mathfrak{F} erum,
uti & potiuncularum, neutiquam convenient, utpote in quibus de dosi
speciali, quam æger singulis vicibus accipit, certum esse non possumus, nisi
 \mathfrak{F} eri cuilibet, jam in suas doses distinctas diviso, aut cochleari cuilibet po-
tiunculæ, demum sub ipsa exhibitione, certam Kermes dosin admisceamus.
Nec tunc etiam adhuc, ne nauseam aut vomitus creet, satis securi erimus.
Hinc in eclegmatis formam cum \mathfrak{O} leo amygd. dulc. spermat. cet. aut butyro
cacao & syrupo dialth. capill. \mathfrak{F} eris aliove potius Kermes redigendum est,
aut etiam in pilularem gr. \mathfrak{B} vel j. Kermes cum syrupo aut conserva qua-
dam transformetur. Sic enim emetica & irritans ipsius vis, præcipue
priori in formula involvitur, & ad tempus coercetur, ut, quando demum
ven-

ventriculum innocue transit, Kermes sui juris iterum fiat, tuncque in massam sanguineam intret, & optatum effectum absque ullo amplius noxæ metu edat. Imo, in hisce circumstantiis, ubi irritationem a ☿ ere nostro metuimus, ♁ illud, quod Lemeryana methodo extrahitur, præ vulgari Ligeriano præferremus, aut edulcoratione & ablutione officiosa ac V deflagratione superfedere suaderemus, aut ex GOTTFREDI præscriptione rectificatum Kermes commendarem.

4. In omnibus hisce inflammatoriis, imo in aliis etiam acutis & exanthematicis febribus, in hæmorrhagiis etiam, cum ♁ in Kermes domini um obtineat, omne vero ♁ massam sanguineam rarefaciat, exagitet & calefaciat, hic vero summus calor jam accensus sit, neuiquam ☿ ulum huncce præscribere convenit, ni plethora, orgasmus & expansio sanguinis per repetitas V .Snes sublata atque sedata fuerit, uti bene in GEOFFROY l. c. p. 229. & in *Scheda l. c. p. 26.* illud etiam commendatur. Hinc non nisi præmissis sanguinis missionibus, in inflammatoriis, acutis & exanthematicis febribus, Kermes usus tutus erit. Sic igitur, quando AZEVEDO in thesi Parisina an in inflammationibus Kermes minerale. A. 1732. defensa, illud in hisce morbis damnat, & thesi quarta ♁ est ☿ rarefactione sua sanguinem proradit, impulsione sanguinis adaugetur inflammatio, dicit, & thesi quinta est Kermes minerale fluida exagitando ita stasim adauget, ut regressus omnis denegetur, ponit, si ita nude, & absque debitis cautelis, & præmissis sanguinis ventilationibus, aliisque adminiculis mox memorandis, adhibetur, si etiam in stagnatione summa in gangrænam jam vergente datur, ipsi utique assentiremur, sed si generaliora remedia vel præmittuntur, vel conjunguntur, si etiam stasis inflammatoria nondum ad *ακμήν* pervenit, sique non ita profunda adhuc stagnatio est, illud nocere posse neuiquam credimus.

5. Ut vero nimiam expandendi vim ☿ eris Carthusiani fratris restringamus, cum ☿ o nunquam non & cum absorbentibus erit maritandum, utpote quæ ipsius elasticam vim cicurant, & temperantem, resolventem ac diapnoicam ejusdem effectum egregie promovent.

6. Ideo etiam in copioso vehiculo, & cum multis diluentibus propinandum erit, ubi quidem loco vini V as vel destillatas, vel juscula, vel pitifanas, vel infusa theaformia præferimus, utpote quibus itidem vis temperans, resolvens & diapnoica ejusdem eleganter promovetur. Hinc Clarissimus GEOFFROY l. c. p. 229. observandum tamen non exhibendum esse huic ☿ erem inquit, nisi prius imminuta fuerit debitis V .Snis sanguinea moles, nisi diluentibus medicamentis sufficienter diluatur. Cum enim hoc ☿ ere ♁ ea pars sanguinis dividatur, effervescentiam & rarefactionem subito concipit, rarsa jam repleta magis adhuc distenduntur: unde major æstus in sanguine & humoribus, & congestiones in visceribus novæ. Non igitur exhibendus est, nisi imminuta fuerit plethora, nisi apertis & uberrimis diluentibus fluidiores fiant humores. Et HOFFMANNUS Opusc. Med. var. argum. p. 491. in genere autem obser-

notandum, notat, omnia illa, quæ quantitatem nimiam humorum ad convenientem proportionem deducunt, & fluxilitatem humoribus afferunt, quando ☿ ☽ iatum ipsius ☽ atum in usum trahitur, non negligenda simul esse. Et SENAC Cours de Chym. T. 2. p. 203. ubi merus est, ut Kermes adstringat, aut calefaciat, multum bibere, aut si colicam suscitât ☽ sola assumere suadet.

7. Idcirco etiam, si alvus constipata est, ante ejus usum, semper enemate referanda est. Sic enim omnis calefaciens & adstringens vis optime præcaveretur, uti illa cautela etiam in Sebada p. 28. inculcatur.

8. Quodcumque vero Kermes scopo emetico, sive in febrium, sive in aliorum morborum initiis, in plethoricis subjectis præscribimus, illud semper notandum erit, quod V.Snes antea administrare necesse sit, ni enim plethoram per phlebotomiam encephali, pulmonis, aut ventriculi, adeoque hæmorrhagias varias periculosas inducemus.

9. In gravidis etiam, herniosis, hæmopyricis & phthificis personis, si quando Kermes pro coagulo sanguinis aut feri resolvendo in aliquo morbo indicatur, cautissime idem, & non nisi cum ☽ mixtum, ut emesis præcaveatur, dandum est.

10. Si tandem, ut verbis Celeberrimi GEOFFROY l. c. p. 239. utamur, ex quacunq[ue] sibi præparati, adeoque & nostratis, dosi vomitus vehementior sit aut durtior, ☿ ☽ ris vel ☽ gutta aliquot in ☽ vel prisana cyarbo ad gratam aciditatem exhibentur, statim sibi vis emetica infringitur, & vomitus ab hoc remedio rarius, quam ab opio sedatur. Vel etiam jusculus pinguibus, ☽ amygd. dulc. aut lacte vomitus facile sisti poterit. Quæ etiam, cum ☽ Carthusianorum maritata, ejus vim emeticam refrenare observantur.

§. XXXV.

Nunc vero, si omnia, quæ de Kermes minerali hæcenus dicta fuerunt, summam colligimus, illud multiplicitate & explorata, imo eminentiori quam reliqua ☿ ☽ i, efficacia in medendo coruscare, quum in sanguineis & acutis morbis, æque ac in lymphaticis & chronicis affectibus, scopo antiphlogistico, resolvente, aperiente, evacuantem, secretionem & excretionem promovente, & in solidorum stricturis scopo antispasmodico, imo in externis etiam incommodis scopo discutiente maximopere se se commendat, sic stabilitum erit. Non tamen in omnibus in universum morbis illud adhiberi posse, nec etiam solum, absque præmissis, vel conjunctis aliis convenientibus auxiliis applicari debere, simul confessum fuit. Hoc vero non obstat, quo minus præ multis aliis remediis in curando eadem palmam concedamus, ita ut, si aliquid operæ, aliquid auxilii, aliquid artis in medicina positum est, illud in morbis acutis præter V.Snes, laxantia, diluentia, clysmata & vesicatoria, a ☽, camphora, opio & Kermes, in chronicis vero affectibus præter purgantia, clysmata, balnea, acidulas, ☽, aut ☽ te impregnatas, a rheo, ☽, china china & Kermes expectandum sit

T A N T U M.

Strassburg, Med. Diss., 76 Milhaas-
Musinger

X 247 86 92

Q. D. B. V. 2
DISSERTATIO MEDICA INAUGURALIS
DE
**EXPLORATA KERMES
MINERALIS**
SIVE
PULVERIS CARTHUSIANORUM
IN MEDENDO EFFICACIA
QVAM
GRATIOSÆ FACVLTATIS
MEDICÆ
CONSENSU
PRO LICENTIA
SUMMOS IN MEDICINA HONORES
ET PRIVILEGIA DOCTORALIA
RITE CONSEQUENDI
SOLENNI MEDICORUM CENSURÆ SUBJICIT
**FRANCISCUS XAVERIUS
MILLARS**
BRUNTRUTANUS-RAURACUS.
AD DIEM XVIII. FEBRUARII A. O. R. MDCCLII.
H. L. Q. S.

ARGENTORATI
Typis HÆREDUM PAUSCHINGERIANORUM.